

18) Til indenrigs- og socialministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Er det rimeligt, at man i lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet (lov nr. 609 af 14. december 1977) tillader valgforbund mellem partier og bevægelser, hvilket strider imod de gældende regler ved valg til Folketinget?

(Spm. nr. S 2228).

19) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Finder ministeren, at der er belæg for en påstand om, at der vil ske en fordobling af det samlede antal nyopførte almene boliger, i og med at ældre- og plejeboliger udgør 79 pct. af det samlede antal nyopførte almene boliger i 2008, og hvor mange almene familieboliger forventer ministeren der vil blive opført i 2010 som følge af de foreslåede nye finansieringsregler?

(Spm. nr. S 2232, skr. begr.).

20) Til indenrigs- og socialministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Vil ministeren på baggrund af de mange forældreprotester, som de kommende madordninger har givet anledning til, redegøre for sine overvejelser vedrørende normeringerne i daginstitutioner, der alt andet lige bliver yderligere presset af madordningerne, idet personalet i den forbindelse pålægges en række ekstra opgaver, hvor børnene af sikkerhedsmæssige, praktiske eller tidsmæssige grunde ikke kan deltage?

(Spm. nr. S 2209).

21) Til indenrigs- og socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Vil ministeren garantere, at ældre plejekrævende borgere ikke risikerer at blive overladt til sig selv og hinanden – uden tilstedeværelse af medarbejdere – på eksempelvis et plejehjem på grund af økonomisk knaphed i kommunerne?

(Spm. nr. S 2221).

22) Til indenrigs- og socialministeren af:

Yildiz Akdoğan (S):

Ifølge forskellige undersøgelser er det børnefamilier og især familier, hvor en eller begge forældre er på sociale ydelser, der er hårdest ramt af den stigende fattigdom blandt børn i Danmark – deler ministeren denne holdning?

(Spm. nr. S 2227).

23) Til indenrigs- og socialministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Vil ministeren sikre en mere retfærdig valglov til næste europaparlamentsvalg, således at mandaterne i højere grad vil blive fordelt efter partierne og bevægelsernes faktiske stemmeandel på valgdagen?

(Spm. nr. S 2229).

24) Til indenrigs- og socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvilke betingelser mener ministeren at der skal være til stede for, at tomme privatopførte lejlighedskomplekser, som man især ser i København, kan gøres til almene boliger?

(Spm. nr. S 2233).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er åbnet.

Medlemmer af Folketinget Frank Aaen (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af årsagerne til finanskrisen.
(Beslutningsforslag nr. B 202).

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om erhvervslivet og reguleringen 2007/2008.
(Redegørelse nr. R 19).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Udenrigsministeren har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse fra regeringen om indsatsen mod terrorisme.

(Redegørelse nr. R 20).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Fra statsministeren har jeg modtaget skrivelse af 18. maj 2009 om overførsel af visse opgaver fra skatteministeren til finansministeren og fra kulturministeren til finansministeren, samt skrivelse af 19. maj 2009 om, at ressortansvaret for lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer m.v. overføres fra justitsministeren til skatteministeren.

»Folketingets Formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 28. april 2009 bestemt:

at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport, pr. 1. juni 2009 overføres fra skatteministeren til finansministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign.: Lars Løkke Rasmussen
/Anne Kristine Axelsson«

»Folketingets Formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 28. april 2009 bestemt:

1) at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende lønadministration, herunder alle lønudbetalinger og korrektioner, opgaver forbundet med ferie og fravær, administrationen af løn- og uddannelsesrelaterede refusioner samt lønsupport, der vedrører Det Jyske Musikkonservatorium, Kunstakademiets Billedkunstskoler, Kunstakademiets Konservatorskole, Dansk Landbrugsmuseum, Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum, Danmarks Kunstbibliotek, Danish Crafts, Statens Værksteder for Kunst og Håndværk,

Kunsthall Charlottenborg, Ordrupgaard, Danmarks Designskole, Glas- og Keramikskolen Bornholm, Det Kongelige Akademi for de skønne kunster (Akademiraadet), Den Hirschsprungske Samling, Dansk Sprognævn, Kulturministeriets koncerntcenter, Kunststyrelsen, Danmarks Blindbibliotek, Kulturministeriets departement, Styrelsen for Bibliotek og Medier, Det Danske Filminstitut og Kulturarvsstyrelsen, pr. 1. maj 2009 overføres fra kulturministeren til finansministeren.

2) at ressortansvaret for alle opgaver vedrørende bogholderi og regnskab, herunder kreditor- og debitoradministration, udarbejdelse (ej godkendelse) af perioderegnskab, administration af kasse og likviditet, anlægsadministration, regnskabsmæssig registrering af tilskud i Navision Stat, vedligeholdelse af registreringsramme i regnskabssystemet, bogføring af rejseafregning samt udarbejdelse af standard ledelsesinformation til understøttelse af institutionernes styringsbehov, der vedrører Rytmask Musikkonservatorium, Kunstakademiets Billedkunstskoler, Det Fynske Musikkonservatorium, Vestjysk Musikkonservatorium, Nordjysk Musikkonservatorium, Kunstakademiets Konservatorskole, Dansk Landbrugsmuseum, Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum, Danmarks Kunstbibliotek, Danish Crafts, Statens Værksteder for Kunst og Håndværk, Kunsthall Charlottenborg, Ordrupgaard, Danmarks Biblioteksskole, Det Kongelige Akademi for de skønne kunster (Akademiraadet), Den Hirschsprungske Samling, Dansk Sprognævn, Kulturministeriets koncerntcenter, Kunststyrelsen, Kulturministeriets departement, Styrelsen for Bibliotek og Medier og Kulturarvsstyrelsen, pr. 1. maj 2009 overføres fra kulturministeren til finansministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign.: Lars Løkke Rasmussen
/Anne Kristine Axelsson«

»Folketingets Formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 28. april 2009 bestemt:

at ressortansvaret for lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer m.v., jf.

lovbekendtgørelse nr. 778 af 16. september 2002, pr. 1. maj 2009 overføres fra justitsministeren til skatteministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign.: Lars Løkke Rasmussen
/Anne Kristine Axelsson«

Justitsministeren har i skrivelse af 18. maj 2009 meddelt mig, at spørgsmål nr. S 2214 stillet af René Christensen (DF) til ham kun kan besvares fyldestgørende, hvis der indhentes nærmere oplysninger fra Rigspolitiet.

Spørgsmålet kan derfor ikke besvares inden for de rammer, der gælder for § 20-spørgsmål, jf. forretningsordenens § 20, stk. 1 og 2.

Spørgsmålet er herefter bortfaldet.

[Spm. nr. S 2214

Til justitsministeren (15.05.2009) af:

René Christensen (DF):

Hvornår mener ministeren, at Rigspolitiets målsætning for ventetiden på køreprøver er implementeret i hele landet?]

Det første punkt på dagsordenen er:

1) **Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).**

Kl. 13:02

Udgåede spørgsmål

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal gøre opmærksom på, at de af fru Mette Frederiksen under nr. 16 og 21 (spørgsmål nr. S 2217 og S 2221) opførte spørgsmål til indenrigs- og socialministeren efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse. Spørgsmålene under nr. 19 og 24 (spørgsmål nr. S 2232 og S 2233) af hr. Thomas Jensen efter ønske fra spørgeren udgår ligeledes til skriftlig besvarelse.

Inden vi går til første spørgsmål på dagsordenen, venter vi lige på, at ministeren skal indfinde sig i salen.

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi på grund af misforståelser vedrørende spørgetiden er nødt til at udsætte mødet i 5 minutter.

Mødet er udsat. (Kl. 13:05).

Kl. 13:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er genoptaget.

Det er rart, at vi kan give ministeren en pause fra forhandlingerne.

Det første spørgsmål er stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 2218

1) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Morten Helveg Petersen (RV):

Hvor stort er efter ministerens opfattelse holdbarhedsproblemet i dansk økonomi?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Helveg Petersen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 13:09

Morten Helveg Petersen (RV):

Hvor stort er efter ministerens opfattelse holdbarhedsproblemet i dansk økonomi?

Kl. 13:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:09

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Den økonomisk-politiske strategi, der ligger i regeringens 2015-plan, sigter grundlæggende efter, at vi skal have råd til sundhedsydelse og pensioner til flere ældre i fremtiden, uden at skatten presses op. Det vil sige, at vores finanspolitik skal være holdbar.

Vores 2015-plan er senest blevet opdateret i forbindelse med Danmarks konvergensprogram til EU for 2008. Det blev fremsendt i december 2008 og dermed efter tilspidsningen af finanskrisen i efteråret 2008. I konvergensprogrammet indgår bl.a., at finanskrisen har ført til store fald i pensionsformuerne, og det svækker holdbarheden. Der er også indregnet en betydelig kort-

sigtet svækkelse af de offentlige finanser, der er større end i den oprindelige 2015-plan.

I konvergensprogrammet forudsætter finanspolitisk holdbarhed strukturreformer, der sikrer en styrkelse af de offentlige finanser på ca. 0,8 pct. af BNP. Det svarer til 14 mia. kr. årligt, og det er også kravet for at opfylde målet om overskud eller mindst balance på den strukturelle offentlige saldo i 2015. Så kravet er det samme som i den oprindelige 2015-plan fra 2007, fordi de positive virkninger af reformerne i jobplanen og i sygefraværshandlingsplanen fra 2008 sådan set i store træk bliver modgæet af de indregnede virkninger af finanskrisen.

Siden opdateringen af 2015-planen har regeringen indgået aftale om en ambitiøs skattereform, der isoleret set styrker de offentlige finanser med 5,5 mia. kr. årligt, og det svarer til, at vi cirka har indfriet 40 pct. af reformkravene. På det eksisterende grundlag og på baggrund af skattereformen gælder det derfor, at yderligere reformer skal sikre en styrkelse af de offentlige finanser med ca. 0,5 pct. af BNP, for at vores 2015-mål kan nås.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:11

Morten Helveg Petersen (RV):

Når vi fra Det Radikale Venstres side ønsker at holde fast i de her væsentlige diskussioner, er det jo, fordi en ting er finanskrisen og de store udfordringer, som vi står over for på kort sigt, og som jo har gjort, at vi ved fælles hjælp har lavet kreditpakker og den slags – det kan være, at der er yderligere, der skal gøres, der må vi se tiden an – men en anden ting er, at det ikke må fortrænge de helt væsentlige diskussioner om, hvad der skal ske i dansk økonomi på lang sigt, og deri indgår jo det såkaldte holdbarhedsproblem med betydelig vægt.

Så mit opfølgende spørgsmål til ministeren vil være, om ministeren er enig i den grundlæggende præmis, at hvis ikke man realiserer 2015-planen – og jeg hører nu ministeren sige, at der er et hul på 10 mia. kr. – er politikerne nødt til enten at opkræve højere skatter eller alternativt at skære ned på de offentlige udgifter. Er ministeren enig i, at det er det grundlæggende valg, ifald man ikke når at løse de her store udfordringer, som vi står over for, på i størrelsesordenen 10 mia. kr. om året?

Kl. 13:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:12

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Helveg Petersen, at jeg er fuldstændig enig i, at det er helt afgørende, at vi holder fast i holdbarheden, og der kan man sige, at pejlemærket for os altså er, at finanspolitikken ikke lempes meget, og at vi ikke må slække på de ambitioner, vi har, for at sikre, at vi realiserer den udvikling i den strukturelle beskæftigelse, som indgår i 2015-planen. Det er simpelt hen nogle forudsætninger, vi skal have opfyldt på den ene eller på den anden måde.

Det, at vi, om man så må sige, i en konjunktursituation midlertidigt tager nogle initiativer, er altså ikke noget, der grundlæggende påvirker holdbarhedsudfordringen. Det kan vi godt, bare vi stadig væk holder os for øje, at vi skal sikre holdbarheden, og det gør vi ved for det første at holde fast i, at finanspolitikken ikke varigt må lempes, og for det andet, at vi naturligvis også gennemfører de nødvendige reformer, der gør, at den strukturelle beskæftigelse ender på det niveau, den skal, når vi når 2015.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:13

Morten Helveg Petersen (RV):

Ganske kort: Hvis man skal løse den her opgave med de anslåede 10 mia. kr., hvad ville det så svare til i antal ekstra personer, som skal i arbejde for at løse det her problem? Kan ministeren kaste lys over, hvad regeringens forventning er til den ambition, til den udfordring, vi står over for, hvis man så at sige omregner til antal ekstra personer, der skal ud på arbejdsmarkedet, for at vi kan løse holdbarhedsproblemet som skitseret?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:14

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Hvis man skal komme med nogle konkrete eksempler, som jeg tror stadig væk er i folks erindring, fordi det er gode aftaler, der er indgået inden for et sådan overskueligt historisk tilbageblik, vil jeg sige, at vi i løbet af 2008 jo har gennemført en ganske fin reform på sygedagpenge-

området, og som sagt har vi nu også lavet en meget flot skattereform.

Hvis vi ser på nogle af de initiativer, der allerede er taget, vil jeg sige, at det reformtempo, vi har haft det sidste års tid, egentlig er det, som vi skal sikre sådan set fortsætter, hvis vi skal nå vores mål. Vores reformer på sygedagpengeområdet har bidraget til holdbarheden, og det har skattereformen som sagt også, men vi får altså behov for tiltag af samme størrelsesorden, hvis vi skal nå i mål, og det betyder altså også, at vi fortsat har ret store udfordringer foran os, ikke mindst når Arbejdsmarkedskommissionens rapport kommer til efteråret.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:15

Morten Helveg Petersen (RV):

Som jeg erindrer konvergensprogrammet, som ministeren selv refererer til, forudsætter det 40.000-50.000 mennesker ekstra i beskæftigelse, og derfor skal mit afsluttende spørgsmål til ministeren i denne omgang være, om ministeren mener, at 2015-planen er realistisk at nå, og om det er korrekt, at det altså er en udfordring i størrelsesordenen 50.000 personer, som ekstra skal ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:15

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Helveg Petersen, at jeg mener, at det fortsat er realistisk at nå vores holdbarhedsmål i 2015. Det tror jeg er muligt, og jeg synes faktisk også, at den politiske vilje, der har været i Folketinget det sidste års tid, har vist, at man kan trække i den retning.

De 50.000 er ikke lige et tal, som jeg umiddelbart kan genkende. Det tal, som jeg genkender, er i procent af BNP, nemlig 0,8 pct. af BNP, som den finanspolitiske holdbarhed skal styrkes med. Der kan man sige, at skattereformen indfrier 0,3 pct., og nogle af de øvrige initiativer, vi har taget med jobplan og sygefravær, har også bidraget. Men vi står altså stadig væk over for en udfordring i størrelsesordenen 0,5 pct. af BNP for at nå i mål.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ja tak. Det var slut på spørgsmål 1.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til økonomi- og erhvervsministeren af hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 2219

2) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Morten Helveg Petersen (RV):

Hvad agter regeringen at gøre for at løse holdbarhedsproblemet i dansk økonomi?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:16

Morten Helveg Petersen (RV):

Hvad agter regeringen at gøre for at løse holdbarhedsproblemet i dansk økonomi?

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:16

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Der kan jeg fortsætte, hvor jeg slap. Som sagt er det reformkrav, der stilles for at opfylde 2015-planen, en målsætning om en finanspolitisk holdbarhed, der er blevet opgjort til ca. 14 mia. kr. svarende til 0,8 pct. af BNP. Det fremgår også af det konvergensprogram, som blev omtalt tidligere.

Som sagt bidrager vores skattereform med 5,5 mia. kr. årligt til den finanspolitiske holdbarhed, og det svarer til 0,3 pct. Det vil sige, at vores skattereform altså indfrier ca. 40 pct. af reformkravene i 2015-planen.

Tilbage udestår altså, at vi skal have lavet reformer, der kan styrke de offentlige finanser med ca. 0,5 pct. af BNP frem til 2015, og det vil sige, at vi faktisk skal fastholde det reformtempo, som vi har kørt igennem 2008 og starten af 2009. Jeg tror, at en af de afgørende hurdler, der er, for, at vi får løst vores holdbarhedsproblem, er, at vi skal møde Arbejdsmarkedskommissionens rapport, der kommer til efteråret, med et meget åbent sind, og her tror jeg, at et af de helt væsentlige temaer bliver, hvordan vi får indrettet vores førtidspensionssystem i fremtiden, så vi undgår at fortsætte med at give livsvarige ydelser til unge mennesker, som kun midlertidigt mister deres arbejdsevne.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:18

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er glad for, at ministeren siger, at vi skal være åbne over for Arbejdsmarkedskommissionens anbefalinger, for man må sige, at politikerne og de politiske partier bestemt ikke var åbne over for de anbefalinger, Arbejdsmarkedskommissionen kom med sidste gang.

Når ministeren siger, at vi skal fastholde reformtempoet, havde jeg da gerne set, at ministeren havde svaret, at der var grund til at accelerere reformtempoet, for i henhold til regeringens eget konvergensprogram kræver det en ekstraordinær indsats af få 40.000-50.000 ekstra i arbejdsudbud, omregnet de her 10 mia. kr., som er nævnt.

Så mit opfølgende spørgsmål til ministeren vil være: Hvordan vil ministeren konkret arbejde for at sikre, at arbejdsudbuddet kan øges med i størrelsesordenen 40.000-50.000 ekstra mennesker?

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:19

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Det skal jo gøres ved fortsat gradvis at blive ved med at gennemføre de nødvendige reformer, der styrker den finanspolitiske holdbarhed. Jeg tror, at den nye rapport, der kommer fra Arbejdsmarkedskommissionen, bliver et første meget væsentligt skridt, hvis vi kan tage nogle initiativer på det område. Og i det omfang at det ikke løser alle problemerne – for det gør det jo højst sandsynligt ikke, selv om alle møder rapporten med et åbent sind – så kræver det jo simpelt hen af os, at vi gennemfører yderligere reformer.

Lige nu er vi midt i en stor økonomisk krise, og jeg tror måske ikke, vi bør løse alle problemerne her og nu, men hvad der er helt og aldeles afgørende for regeringen, er, at vi fastholder vores pejlemærke om, at vi skal løse holdbarhedsproblemet med hensyn til 2015-planen, og det stiller altså krav om gradvise reformer, indtil vi er nået i hus. Alternativet er jo, at vi skal til at skære ned forskellige steder for at få økonomien til at hænge sammen, og det tror jeg heller ikke der vil være politisk tilslutning til.

Så den rigtige vej frem er selvfølgelig at sikre, at der er finanspolitisk holdbarhed, og at det strukturelle beskæftigelsesniveau når det mål, vi har sat os.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:20

Morten Helveg Petersen (RV):

Forestiller ministeren sig, hvis vi kigger lidt i værktøjskassen, at elementer som f.eks. efterløn, reformer af arbejdsmarkedet, dagpengeområdet eller øget indvandring, er elementer, der kan indgå i løsningen af holdbarhedsproblemet?

Det Radikale Venstres vurdering ville være, at for at nå de her målsætninger som skitseret, er man nødt til at gøre brug af de elementer, som jeg nævnte, altså eksempelvis at kigge på efterlønsdelen, dagpengeområdet og indvandringspolitikken i øvrigt. Er ministeren med på det for at nå målene?

Kl. 13:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:21

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Vi har lavet en velfærdsaftale, der også vedrører efterlønnen. Jeg ved godt, at kritikere, der ser på den, siger, at de synes, at den træder meget sent i kraft. Det har vi jo valgt med fuldkommen åbent sind ud fra en betragtning om, at folks pension og folks tilværelse, når de trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet, er noget, man virkelig skal have god tid til at planlægge. Ændringer af det skal ikke komme som en tyv om natten.

Det, som jeg synes er væsentligt at få understreget, er faktisk, at vores velfærdsaftale er med til at øge beskæftigelsen på længere sigt. Det er godt nok først fra 2040, men der øges beskæftigelsen skønsmaessigt med 250.000 personer flere end i en situation uden en reform. Så det er altså også set med fremtidsøjne en meget stor reform, der bidrager til den samlede holdbarhed.

Jeg tror, at den politiske farbare vej er at se på de områder, som vi endnu ikke har drøftet med hinanden. Der synes jeg, at et helt oplagt sted at se på, om vi kan hente noget, bl.a. er førtidspensionssystemet.

Kl. 13:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Morten Helveg Petersen.

Kl. 13:22

Morten Helveg Petersen (RV):

Det vil vi også gerne kigge nærmere på fra Det Radikale Venstres side, men vi er bekymrede for,

om man kan nå målsætningerne ved alene at kigge på de dele, som ministeren nævner.

Ministeren forholder sig i øvrigt ikke til dagpengeområdet, reformer på arbejdsmarkedet eller til mulighederne og perspektiverne forbundet med øget indvandring. Det synes jeg også godt kunne fortjene et par ord med på vejen.

Det korte af det lange er, at vi har brug for reformer, hvis vi skal sikre holdbarheden i dansk økonomi. Efter Det Radikale Venstres opfattelse kommer man ikke uden om at kigge på nogle af de elementer, som jeg skitserede, altså netop dagpengeområdet, arbejdsmarkedsreformer, øget indvandring og eventuelt også efterlønsdelen. Der var det ellers min opfattelse, at Det Konservative Folkeparti gennem årene har talt om og for reformer.

Jeg tror bare ikke, at det er tilstrækkeligt, sådan som ministeren lægger op til her, udelukkende at forholde sig til det, som Arbejdsmarkedskommissionen måtte komme med her engang i næste måned.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:23

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan absolut sige, at vi stadig er meget store tilhængere af en reformdagsorden. Det behøver ikke altid at være de store reformer. Det væsentligste er sådan set hele tiden at holde gryden i kog, så vi når vores mål.

Jeg havde gerne set, og det lægger jeg ikke skjul på, at vi i efteråret havde fået en meget stor aftale på arbejdsmarkedsområdet. Det havde været utrolig godt for Danmark, hvis vi havde nået det. Det var ikke politisk muligt, og jeg kan kun beklage, at der ikke var den politiske vilje til det. Vi kunne have løst utrolig mange problemer, uden at Danmark af den grund på nogen som helst måde ville have fået kompromitteret den flotte placering, som vi har på verdensplan, når det gælder flexicurity, men der var ikke politisk tilslutning til det.

Jeg må sige, at regeringens politik er den, at vi skal nå vores holdbarhedsmål, og derfor kan man jo heller aldrig udelukke, at der er gamle sager, der dukker op igen, f.eks. på arbejdsmarkedsområdet, hvis det viser sig, at det er den eneste måde, som vi kan nå i mål på. Men indtil videre synes jeg, at vi skal prøve at se på, om vi ikke kan nå mest muligt i løbet af efteråret ved at se på Arbejdsmarkedskommissionens forslag.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til økonomi- og erhvervsministeren og til hr. Morten Helveg Petersen, og så går vi til spørgsmål 3, der er stillet til udenrigsministeren af hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 2224

3) Til udenrigsministeren af:

Jesper Langballe (DF):

Finder udenrigsministeren, at hans ministerium på passende måde har reageret over for en historiker, når denne i 5 måneder ikke har fået svar på en anmodning om adgang til Sikkerhedsudvalgets arkiv – arkivalier, som kan kaste lys over dele af venstrefløjens aktiviteter under den kolde krig, og som har været tilgængelige for Institut for Internationale Studier og Center for Koldkrigsforskning – jf. folketingsvedtagelsen af januar 2003?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Langballe for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:24

Jesper Langballe (DF):

Jeg tror, at udenrigsministeren er enig med mig i, at et folk uden en udforsket historie er ligesom et skib uden kompas, og på den baggrund vil jeg gerne spørge – ministeren er jo bekendt med folketingsvedtagelsen fra januar 2003, som siger, at andre forskere behandles på lige fod med forskerne under Institut for Internationale Studier i forbindelse med anmodninger om arkivadgang og aktindsigt – udenrigsministeren, om han agter at leve op til den folketingsvedtagelse?

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:25

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

[Lydudfald]

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:25

Jesper Langballe (DF):

Jeg er glad for svaret. Det var et smukt svar. Jeg vil så spørge udenrigsministeren, om han på den baggrund synes, at det er rimeligt, at historikeren Bent Blüdnikow i 5 måneder har måttet vente, hvor Udenrigsministeriets embedsværk

ikke har besvaret hans breve med anmodning om aktindsigt bortset fra et enkelt bureaukratisk brev fra en kontorchef, som henviste historikeren til Rigsarkivet, selv om man udmærket vidste, at der var tale om arkivalier fra Sikkerhedsudvalget, som ligger i Udenrigsministeriet. Men altså 5 måneders ventetid – synes udenrigsministeren, at det er en rimelig måde at behandle en historiker på?

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:26

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes også, at 5 måneder er for lang tid. Forskning tager tid, og der er altid mange ting, der er vanskeliggjort, når man skal ind i arkivalier. Det er sådan, at vi ikke bare kan aflevere arkivalier til hvem, der vil have dem. Nu er det emne, som den pågældende historiker jo har bedt om indsigt i, terror og terrortrusler mod Danmark. Det er ikke helt det samme som hr. Bent Jensens forslag og DIIS's arbejde. Det er to forskellige ting. Når man arbejder med arkivalier om terror, skal man jo se på, om der i de arkivalier ligger oplysninger, man har fået fra et andet land, og som betyder, at det land ikke længe vil dele oplysninger med os, fordi de kommer frem, eller om der i de arkivalier, som man har udbedt sig aktindsigt i, f.eks. ligger beskrivelser af, hvordan man er nået frem til at få afdækket den og den terrortrusel. Den metode til at afdække det kan vi jo heller ikke sådan pludselig offentliggøre. Det ville jo være at skade næste mulighed for at afsløre terror i tide. Så derfor er der selvfølgelig en screeningsproces, som med de her emner er følsom. Det er de to hovedhensyn, der skal tages.

Jeg vil godt understrege, og jeg har også skrevet til den pågældende historiker, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan for at fremme vores historikers arbejde. Det er jo sådan, at historien ikke skrives af én historiker. Der er forskellige vinkler, der er forskellige tilgange, der er forskellig viden, der er forskellige forudsætninger. Derfor er det så vigtigt, at der er tilgængelighed for så mange, som det er relevant, og som det er muligt, og som har interesse i det, så vi får en bredspektret beskrivelse af en tid. En tid kan jo ikke beskrives bare af én historiker, så derfor lægger jeg meget vægt på, at vi er så hjælpsomme som overhovedet muligt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:27

Kl. 13:27

Jesper Langballe (DF):

Jeg hørte undervejs, at ministeren ligesom antydede, at når det drejer sig om den kolde krig, er henvisningen til rigets sikkerhed som begrundelse for tilbageholdenhed med arkivadgang temmelig meningsløs, eftersom den kolde krig som bekendt er forbi. Jeg takker for svaret.

Så vil jeg sige, at centralt i Bent Blüdnikovs undersøgelser er et møde, som blev holdt mellem PET og Arafats terroristiske eliteenhed Force 17 i Zürich i april 1989. PET havde registreret seks Force 17-folk i København og syntes at have indgået den aftale med Arafat, at man ikke ville røre dem, hvis de opgav alle mordplaner, hvis de fjernede deres våbenlagre, og hvis de angav terrorister uden for PLO-paraplyen, hvilket tilsyneladende blev meget nyttigt, fordi det gav mulighed for 3 dage senere at afsløre ti terrorister, der var på vej hertil fra Damaskus.

Men det er klart, at man godt kunne forestille sig, at embedsmænd ikke syntes, det var behageligt, at sådanne nogle aftaler skulle offentliggøres af en historiker. Mener ministeren, at et sådan ubehag er en tilstrækkelig grund til at nægte arkivadgang eller at forsøge at forhale den?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:29

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Svaret er ganske enkelt nej. Det kan ikke komme an på den enkelte medarbejders ubehag eller behag ved en forskningsopgave. Nogle sympatiserer man med, nogle sympatiserer man ikke med rent personligt, ligesom spørgeren jo også har historikere, hvis bøger han garanteret synes er gode, og nogle, hvis bøger han synes er dårlige.

Men når vi sidder og skal tage stilling til, hvem der kan få lov at komme ind at se på det, kan det jo ikke dreje sig om, hvorvidt man har behag eller ubehag ved forskeren eller forskningsemnet. Det må være irrelevant. De personlige hensyn er irrelevante. Det kan kun være hensyn til, når det f.eks. er terror, om man afslører metoder eller man afslører kilder.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:30

Jesper Langballe (DF):

Jeg er meget glad for det svar, men problemet er jo, at der altså er embedsmænd her i landet, der betragter arkiver ikke som folkets hukommelse, men som deres egen suveræne ejendom. Embedsmændene har igennem årene været vant til fuldstændig suverænt at forvalte alt vedrørende arkivadgang og har det måske svært med, at der nu ligger en folketingsvedtagelse. Der vil jeg godt spørge ministeren, om han synes, at det ubehag, der kan være for embedsmændene, ved at der kommer ting frem, som ikke uden videre kunne komme til historikeres kendskab tidligere, er tilstrækkeligt grundlag for at forhindre eller forhale en arkivadgang.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Udenrigsministeren.

Kl. 13:31

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan det da så sandelig ikke være. Det er ingens private ejendom, og jeg er også helt sikker på, at Udenrigsministeriets embedsmænd gør deres bedste for at leve op til både Folketingets vedtagelse og arkivlovens regler og de to hovedhensyn, som jeg har nævnt. Det er jeg ikke på nogen måde i tvivl om. Jeg har ikke nogen grund til at betvivle embedsmændenes loyalitet og neutralitet i disse sager, overhovedet. De har de to hensyn at tage, og de skal også koordinere med andre ministerier, fordi nogle af arkivalierne altid ligger i andre ministerier, og så kan man jo ikke udlevere dem for næsen af andre ministerier, hvor de måtte have hensyn, de ville gøre gældende.

Men til det principielle her, som hr. Jesper Langballe spørger til, vil jeg svare, at det aldrig kan komme an på en enkelt persons sympati eller antipati, behag eller ubehag. Det er ikke min ejendom. Det er ikke ministeriets ejendom. Det er nationens ejendom. Det er nationens hukommelse. Derfor skal vi selvfølgelig være så hjælpssomme som overhovedet muligt, så man ikke får hukommelsestab. Det ved hr. Jesper Langballe jo også er min indstilling, også selv som historiker trods alt; jeg har da skrevet lidt. Det er da meget, meget afgørende, at man har mulighed for at komme helt til bunds og man ikke bliver spærret.

Kl. 13:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. For god ordens skyld skal jeg lige oplyse spørgeren om, at man starter med at læse

spørgsmålet til ministeren ordret op som indledning til spørgsmålet. Derefter har man først 2 minutters taletid og så 1 minut og 1 minut. Det er almindelig oplysning til borgerne om samfundet. Man skal jo hjælpe sine kolleger en gang i mellem.

Tak til hr. Jesper Langballe og tak til udenrigsministeren. Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:33

Spm. nr. S 2210**4) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af Sophie Hæstorp Andersen (S):**

Er ministeren enig i, at midler til den overbetaling, som privathospitalerne har modtaget for behandling af frit valg-patienter siden 2006, som vicestatsminister Lene Espersen udtalte sig om den 21. marts i Politiken, og som var dikteret af tidligere indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen i 2006, kunne være kommet andre patientgrupper til gode?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Hæstorp Andersen. 1 minut til at oplæse spørgsmålet.

Kl. 13:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Tak. Er ministeren enig i, at midler til den overbetaling, som privathospitalerne har modtaget for behandling af frit valg-patienter siden 2006, som vicestatsminister Lene Espersen udtalte sig om den 21. marts i Politiken, og som var dikteret af tidligere indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen i 2006, kunne være kommet andre patientgrupper til gode?

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Sundhedsministeren.

Kl. 13:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg må indrømme, at jeg også i lyset af det samråd, vi havde forleden, onsdag den 13. maj, har lidt svært ved at forstå spørgsmålet, for det kan jo ikke komme som nogen overraskelse for spørgeren, at jeg ikke anerkender spørgsmålets præmisser, al den stund at jeg mange gange og også så sent som i onsdags i førnævnte samråd har præciseret, at der aldrig har fundet en overbetaling sted.

Vedrørende fastsættelse af taksterne i 2006 kan jeg oplyse, at de blev fastsat til værende mellem de niveauer, som Amdradsforeningen og de private sygehuse på trods af forhandlinger ikke kunne blive enige om. Jeg mener i virkeligheden, at det er en meget normal fremgangsmåde, når man finder et kompromis i en sag mellem to synspunkter.

Endelig forstår jeg heller ikke den sidste del af spørgsmålet, fordi ca. 280.000 patienter siden 2002 har valgt at benytte sig af det udvidede frie sygehusvalg, og det er naturligvis patienter, der har haft et hav af forskellige sygdomme og forskellige lidelser, og derfor er den udvidede frit valg-ordning jo netop kommet en lang række af de patientgrupper til gavn. Og det er jo netop formålet med ordningen. Den er skruet sammen, sådan at der skal være et reelt tilbud til patienterne, og derfor blev ordningen også indrettet med henblik på at sikre et bredt tilbud af behandlinger på de private sygehuse, hvis det offentlige ikke før 2007 kunne tilbyde behandling inden for 8 uger.

Uden det udvidede frie valg havde de her patienter skullet vente meget, meget længere på en behandling. Og så kan man jo omvendt spørge Socialdemokraterne, hvem af de 280.000 patienter der skulle have ventet længere på en behandling, eller man kan spørge til de patientgrupper, der under den socialdemokratiske regering ventede meget længere på behandling.

Jeg vil i øvrigt henvise til min besvarelse i samrådet sidste onsdag. Her redegjorde jeg bl.a. for regeringsgrundlagets indhold vedrørende samarbejdet med private sygehuse og den indgåede aftale med Danske Regioner her den 1. april og regeringsgrundlagets indhold om, at vi vil have fair konkurrence og lige vilkår.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Allerførst må jeg sige til ministeren, at for Socialdemokratiet er den frie og lige adgang til vores sundhedsvæsen den rettesnor, hvorpå vi måler alle nye sundheds tiltag. Vi mener, at det offentlige sundhedsvæsen skal være det primære behandlingssted, og derfor skal der også være en fair behandling af det offentlige sundhedsvæsen.

Når ministeren så siger her den 13. maj på samrådet, at nu mener man ikke, at der er sket en overbetaling, ja, så må jeg jo bare minde om,

at ministeren selv i september 2008 medgav, at der var tale om overbetaling, og at ministeren derfor var gået i gang med et udredningsarbejde, der skulle kigge på, hvordan taksterne kunne blive mere fair. Det udredningsarbejde kan Folketinget så ikke få adgang til; det vil ministeren ikke udlevere, selv om det er færdigt. Og nu kan vi så se, at ministerens eget parti og ministerens egen partiformand har været ude at sige, at taksterne skal sættes ned med 25 pct. Det er jo en indrømmelse af, at der har fundet overbetaling sted.

Jeg vil høre ministeren, om ministeren ikke er enig i, at hvis vi skal kigge på perspektivet »mest sundhed for pengene«, så er der jo intet, der siger, at de 280.000 patienter i virkeligheden ikke kunne have været behandlet, hvis man havde tilført de 25 pct. for høje takster til det offentlige sundhedsvæsen. Der er jo intet der siger, at de patienter ikke var blevet behandlet lige så hurtigt. Så er ministeren ikke enig i, at pengene enten kunne have været brugt til at behandle patienterne lige så hurtigt i det offentlige sundhedsvæsen – hvor ventelisterne jo er lige så lange i dag, som de var, dengang man overtog magten – eller kunne have været brugt til f.eks. til at lave investeringer for de mange medicinske patienter, som i dag ligger på gangene og oplever dårlig behandling?

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, det er jeg ikke enig i, for eksistensen af det private sygehusvæsen har givet en øget samlet kapacitet, men det kommer vi mere ind på i det næste spørgsmål, som også er stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen. Jeg er heller ikke enig i, at der bagudrettet er sket nogen overbetaling. Som jeg har sagt, kan det da godt være, at man kan finde en enkelt diagnose, men generelt er der ikke sket overbetaling.

Til gengæld er jeg helt enig med fru Sophie Hæstorp Andersen i, at den frie, lige og lette adgang skal være rettesnoren for det store offentlige sundhedsvæsen, som skal være det, der fylder mest. Det er jeg fuldstændig enig i; så der har jeg samme rettesnor.

Men når jeg ikke kan være enig i, at der er sket overbetaling tidligere, er det, fordi vi har skabt en helt unik rettighed, som har tilført en ekstra kapacitet, og som utrolig mange menne-

sker har været glade for, og som jeg nu forstår at Socialdemokraterne rent faktisk er enige i, blot ikke, at det skal være 4 uger, men at det skal være 8 uger, men eksistensen af det udvidede frie sygehusvalg er man altså enig i.

Der skulle jo fastsættes nogle takster, og da det dengang var et meget lille system – det fyldte kun 89 mio. kr., og nu fylder det 1,2 mia. kr. – var taksterne rigtige dengang. Men i takt med at det bliver et større marked, og at vi fremadrettet – for det er det, der ligger i 1. april-aftalen – sikrer, at der kommer en vis volumen til de private sygehuse i kraft af udbud, så kan priserne på det frie valg blive lavere; det er enkeltstående, drypvise patienter, der kommer. Jeg siger intet om fortiden, jeg siger kun noget om fremtiden.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:39

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ministeren ved udmærket godt, at da taksterne blev fastsat i 2006 af daværende indenrigs- og sundhedsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, var de dybt kontroversielle. Og ministeren ved også godt, at det er en diskussion, der ikke er slut endnu, en diskussion om, om det takstniveau, der blev sat dengang, var et rimeligt takstniveau. Og man har i hvert fald ikke ændret på det siden.

Nu kom ministeren ud og sagde i september 2008, at man ville se på taksterne. Ministerens partiformand sagde i marts, at taksterne var 25 pct. for høje, det kunne man se nu. Vi ved helt konkret, at da man suspendede det frie sygehusvalg efter strejken, var det muligt for regionerne at gå ud og lave langt billigere aftaler med de private sygehuse om at levere operationer og andet.

Så ministeren kan ikke både sige, at der ikke har været overbetaling, og så gå ud at sige, at taksterne nu alligevel skal sættes ned. Hvis de ikke havde været for høje, ville man ikke være villig til at sætte dem ned nu, det er jo et faktum. Og konklusionen må være, at det altså bare er sådan, at for de mange penge, man har brugt på det private sundhedsvæsen, har man fået en masse nye flotte klinikker med enestuer og alt muligt andet, mens ældre mennesker på de danske sygehuse har ligget på de medicinske afdelinger, hvor de ikke har fået adgang til enestuer, men har fået en plads i et skyllerum eller på gangene. Det er ikke rimeligt efter Socialdemokraternes mening.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det, der bliver sagt her, givet et groft fortegnet billede. Det, vi har fået, er 280.000 mennesker, der har kunnet træde ud af den kø, som er blevet ganske markant mindre, efter at den her regering kom til. For der er forskel på de registrerede ventetider og de erfarede ventetider. De erfarede ventetider er faldet, kurven, hvad angår den ventetid, folk har måttet opleve, efter at vi har fået det udvidede frie sygehusvalg, er knækket.

Jeg kan så ikke være enig i den logik, der ligger i, at suspensionsperiodens udbudsforretninger viser, at der er behov for en lavere pris, at der er mulighed for lavere pris. Regionerne har slet ikke foretaget udbud forud for suspensionen i forhold til det potentiale, der ligger. Så foretager de nogle udbud nu under suspensionen, og det er da klart, at når man sætter noget i udbud og dermed kommer med en samlet patientgruppe med mange ting, så man kan sikre volumen og få nogle lavere priser. Men det har man slet ikke efterprøvet, på trods af at regeringen faktisk har opfordret amterne og nu regionerne til at gøre løbende erfaringer med udbud. Så man kan ikke bruge den sammenligning, det er som at sammenligne pærer og bananer.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:41

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo ikke korrekt. Altså, man har jo – hvad hedder det? – nu mistede jeg tråden ... Når man på den ene side siger, at der er foregået en overbetaling, og man på den anden side siger, at taksterne skal sættes ned, og man så siger, at regionerne bare kunne have lavet udbud, så er det jo sådan, at hvis man fra ministeriets side har fastsat, at taksterne for, at patienterne benytter sig af det udvidede frie sygehusvalg, ligger på 75 pct. af DRG-taksten, kan man jo godt som region lave et udbud og sige, at privathospitaler, der vil udføre den her ydelse for 80 pct. af DRG-taksten eller for 70 pct. af DRG-taksten, skal komme, men så får man jo en lang næse, vil jeg sige til ministeren.

For der er ingen, der er så dumme, privathospitalerne mindst af alt, at de vil lave en ydelse

for langt færre midler end de kan få ved bare at påpege, at ministeren har fastsat taksterne til det og det, og at det er det, man har til gode og skal have. Det er også derfor, at der har været udtalelser om, at man nærmest ville være idiot, hvis man ikke kunne tjene penge på at lave et privat-hospital i dag. Det er jo det, der er faktum.

Kl. 13:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det er forkert at sige, at der har været foretaget en overbetaling. Det, der ligger til grund for, at vi nu forhåbentlig kan lave lavere takster – *forhåbentlig*, for parterne forhandler lige nu, og det er nogle forhandlinger, som jeg ikke har lyst til at blande mig i – er, at nu har regeringen besluttet, at vi nu vil sikre, at der sker nogle udbud, parallelt med at det udvidede frie sygehusvalg, som altså er en individuel borgerlig rettighed, eksisterer. Derved kommer privathospitalerne til at tjene penge på to fronter, dels ved udbudsforretningerne – det havde jeg gerne set at de havde gjort tidligere, men der har regionerne altså ikke været gode nok til at lave udbudsforretninger – dels også ved det udvidede frie sygehusvalg, som har gavnet rigtig mange mennesker.

Så man kan slet ikke sige, at der tidligere har været foretaget nogen overbetaling, tværtimod har prisen været genstand for forhandling mellem parterne, og kun ved uenighed har den været fastsat af ministeren. Og det gør jeg opmærksom på er sket én gang, og så også én gang under mig som minister, men det var kun i forbindelse med en behandling for grå stær.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmål 4.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:43

Spm. nr. S 2211

5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af **Sophie Hæstorp Andersen (S):**

Er ministeren enig i, at de kunstigt fastsatte og høje takster for afregning af sygehusydelse til de private hospitaler i højere grad har gjort det muligt for de private hospitaler at tiltrække og

aflønne sundhedsfagligt personale højere – herunder sygeplejersker og læger – i forhold til det offentlige sundhedsvæsen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Spørgsmålet er stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:44

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren enig i, at de kunstigt fastsatte og høje takster for afregning af sygehusydelse til private hospitaler i højere grad har gjort det muligt for de private hospitaler at tiltrække og aflønne sundhedsfagligt personale højere, herunder sygeplejersker og læger, i forhold til det offentlige sundhedsvæsen?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Først må jeg sige, at jeg ikke har kendskab til lønniveauerne på de private sygehuse, da det alene er et forhold mellem de private sygehuse og det personale, som de har ansat. Men jeg anerkender naturligvis, at de private sygehuse har været i stand til at tiltrække tilstrækkeligt med personaleressourcer til, at man, som jeg nævnte i forrige spørgsmål, i perioden 2002 til 2008 har kunnet behandle 280.000 mennesker under det frie sygehusvalg. Det har de selvfølgelig.

Men i forhold til debatten vedrørende den påståede – i gåseøjne – personaleflugt fra de offentlige sygehuse til de private, kan jeg konstatere, som jeg også nævnte i samrådet i onsdags i sidste uge, at DSI-rapporten vedrørende offentligt og privat samarbejde konkluderer:

Debatten om personaleafvandring har fyldt relativt meget i forhold til problemets størrelse.

Så der er altså ifølge DSI tale om en meget begrænset udvikling, og det flugter også med de seneste opgørelser af antallet af læger, der har deres fuldtidsbeskæftigelse på de private sygehuse. Den opgørelse viser nemlig, at der er færre end 100 – færre end 100 – fuldtidsbeskæftigede læger på de private sygehuse. Det tilsvarende tal for de offentlige sygehuse er 12.000. Og med hensyn til sygeplejersker er det ca. 300 mod 43.000.

Desuden konstaterer DSI, at private sygehuse er med til at forbedre udnyttelsen af lægekapa-citeten i Danmark, og jeg vil komme med citat fra DSI-rapporten:

En meget stor andel af lægerne i den private sektor er bibeskæftiget på de private sygehuse og har deres hovedbeskæftigelse i den offentlige sektor, og det kan være en af måderne, hvormed privatsygehuse er med til at udvide det samlede behandlingsudbud.

Derfor er de private sygehuse med til at udvide den samlede behandlingskapacitet i Danmark. Det er godt for os alle sammen og for vores ventelister.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:46

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvis man tager det samlede udbud af læger og sygeplejersker, er det klart, at tallene ser meget små ud i forhold til, hvor mange der er beskæftiget på private hospitaler og klinikker. Men kigger man på de enkelte personalegrupper, intensivsygeplejersker, der jo skal være til stede, når man udfører operationer, og anæstesisygeplejersker, så ser det jo helt anderledes ud. Så er det jo sådan, at landets sygehuse i dag ifølge Dansk Sygeplejeråd mangler 287 intensivsygeplejersker og 183 anæstesisygeplejersker. Det betyder faktisk, at man jo har måttet aflyse omkring 10.000 operationer – lidt mere under konflikten selvfølgelig – i det offentlige sundhedsvæsen som følge af, at der er personalemangel på det område. Opgør man det så med de tal, som ministeren også har fra DSI, er det jo sjovt nok sådan, at der er rigtig mange sygeplejersker her, som jo også har valgt at trække over.

Vi ved jo, at det offentlige, når det kommer til f.eks. ryggkirurgi og fedmeoperationer, stort set ikke kan levere de ydelser mere, fordi lægerne ikke længere er der, og sygeplejerskerne er der heller ikke længere, altså dem, der har ekspertisen på det her område. Så det er det, der er baggrunden, nemlig at man har et sundhedsvæsen, man har favoriseret fra regeringens side, det private sundhedsvæsen, for at opbygge en sektor, sagde ministeren, og nu ser vi så konsekvensen: aflyste operationer på hjerteområdet og hele specialer, som er ved at flytte over i det private sundhedsvæsen.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

[Lyddudfald] ... og lad os nu lige få nogle rigtige proportioner ind i det, for som jeg sagde før, og som jeg også forstår at spørgeren anerkender, er det faktisk meget, meget små tal, vi taler om, i forhold til det fastansatte personale i det private sygehusvæsen.

Den her regering havde ikke bygget nyt for 40 mia. kr. – 25 mia. kr. plus 15 mia. kr. – i det offentlige sundhedsvæsen, vi havde ikke tilført næsten 20 mia. kr. ekstra, vi havde ikke lavet et større optag på lægestudiet, hvis ikke det var, fordi vi ville prøve at løse nogle af de problemer, som der helt generelt er i det danske sundhedsvæsen med personalemangel, og så havde vi heller ikke lavet en ændring af speciallægedannelsen, som betyder, at vi i år 2016 har 1.625 flere læger, end vi ville have haft uden den ændring af speciallægedannelsen. Det er faktisk, fordi vi adresserer de problemer, der er med personale generelt i hele vores sundhedsvæsen. Det også derfor, vi sætter kampagner i gang for at rekruttere nogle flere sygeplejersker, laboranter, og hvad det ellers kan være, og at vi også sætter kampagner i gang, for at der ikke skal være så stort et frafald på sygeplejeuddannelsen, som der er.

Så det problem anerkender vi – der er personalemangelproblemer – men det er ikke på grund af det private sygehusvæsen. Det private sygehusvæsen er primært et sted, hvor vores sundhedspersoner udøver deres bibeskæftigelse til glæde for et knæk i de erfarede ventetider og til glæde for 280.000 mennesker, der er blevet behandlet der, og som ikke inden for rimelig tid kunne få et offentligt tilbud.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:49

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, at ministeren hele tiden misforstår med vilje. Socialdemokratiet ønsker også, at vi bruger de private hospitaler til at udvide vores kapacitet, til at trække på samme hammel. Vi ønsker også, at borgerne skal få kortere ventetider og bedre behandling, men det kan ikke være sådan, at man i sin iver efter at give nogle et privat tilbud gør det på bekostning af alle de mange mennesker, som har brug for et offentligt tilbud, fordi der ikke er et tilbud i det private, som de

bare kan hoppe over i, når der ikke kan leveres i det offentlige.

Det kan heller ikke nytte noget, at man, når vi på helt vitale områder – på hjerteområdet og kræftområdet og i forhold til transplantationer i øvrigt – står og mangler sygeplejersker, intensivsygeplejersker og anæstesisygeplejersker, i det offentlige, så overbetaler de private hospita-ler, så de kan tilbyde langt højere lønninger, end man kan få i det offentlige. Så er man ikke der-henne, hvor man trækker på samme hammel i vores sundhedsvæsen.

Det er sådan, vi ser på det. Og der må jeg bare sige, at der jo er flaskehalse, og at det bliver en ond cirkel, for hvis personalet er væk, gør det det jo endnu sværere at uddanne nyt personale til at træde i stedet for det, som er forsvundet til andre sektorer.

Kl. 13:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:50

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hvis man ønsker en privat sektor, har jeg egentlig lidt problemer med at se, hvad det er, vi skal gøre anderledes end det, vi gør. Det er jo pri-mært et sted, hvor folk har en bibeskæftigelse. Og de skal jo have fri fra deres hovedbeskæftigelse i det offentlige en gang imellem, det skal alle mennesker, og at de så bijobber i det private, kan vi vel kun være glade for.

Så når man nu er kommet til den erkendelse, at man anerkender, at der skal være en privat sektor, savner jeg ærlig talt en udmelding fra So-cialdemokratiet, der viser, hvordan vi skulle have skruet det sammen anderledes, for den har vi aldrig rigtig fået.

Så nævner man kræft. Med hensyn til kræft-behandlingen er vi på vej til at nå nogle fantasti-ske resultater. Jeg betragter nærmest det, der blev sagt, som en hån mod det personale, som i løbet af hele 2008 har arbejdet fantastisk stærkt for at implementere kræftpakker. Lad mig min-de om, at vi i Danmark har indført måske 30 kræftpakker på et år. I Canada indfører man 2 om året. Og det er det, der virkelig vender den danske kræftbehandling til at være af en inter-nationalt høj kvalitet, hvor vi behandler flere, på trods af at der desværre er flere, der får kræft, og hvor der er en lavere dødelighed, på trods af at der desværre er flere, der får kræft. Vi har al mu-lig grund til at rose personalet for kræftbehand-lingen.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 13:51

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo lette point for ministeren. Fordi jeg nævner ordet kræft, begynder ministeren at stå og lave reklame for alt det, man synes man gør. Men vi har masser af patienter, som ikke er om-fattet af kræftpakker, og dem skal vi også sikre en god behandling. Og det er rigtigt, at persona-let løber meget stærkt, de løber faktisk så stærkt, at man kan se det i OECD's statistikker, som vi får en gang imellem, og ros for det. Men det la-ver ikke om på, at vi altså har en efter vores men-ning unfair konkurrence om intensivsygeplejer-sker, om anæstesisygeplejersker og om læger på visse områder – rygkirurgi, fedmeoperationer – og vi ved ikke, om der kommer flere til i fremti-den.

Ministeren kan godt sige, at det lige nu kun drejer sig om 85 læger, der har fuldtidsbeskæftigelse, og omkring 700 sygeplejersker, men fak-tum er jo, at de private sygehuses aktiviteter er steget med mindst 150 pct. bare fra 2006 til 2008. Så det er altså en rivende udvikling, vi er ude i, hvor man faktisk ikke rigtig aner, hvor man kommer til at ende. Og derfor synes jeg, vil jeg sige til ministeren, at så længe man ikke er villig til at sikre, at der så i det mindste sker en fair konkurrence, synes jeg faktisk, at man har et markant problem med den danske sundhedspo-litik. For så er det, vi sætter på spil, jo den frie og lige adgang til vores sundhedsvæsen. Uanset om der er en behandlingsgaranti på ens område eller ej, er det de mange, mange patienter – og det er jo langt flere end de 280.000, som ministe-ren hele tiden taler om – som får problemer med at få et ordentligt sundhedstilbud i vores offentlige sundhedsvæsen.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 13:53

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

[Lydudfald] ... som er kernen i det danske sund-hedsvæsen, skal vi bevare, og den bevarer vi, ved at det er et skatteyderfinansieret system, vi har. Og det står jeg totalt vagt om. Vi skal have et skatteyderfinansieret system, for det er der-ved, vi sikrer en fri og lige adgang.

Med hensyn til fair konkurrence vil jeg sige, at det skrev regeringen jo ind i regeringsgrund-

laget allerede i 2007, da regeringen Fogh Rasmussen III tiltrådte, og det er altså det regeringsgrundlag, vi også arbejder videre med i regeringen Lars Løkke Rasmussen I – fri og fair konkurrence. Og jeg mener faktisk, at aftalen af 1. april vil vise, at der er fair konkurrence de to sektorer imellem.

Men lad os nu få proportionerne på plads. Der er ikke nogen personaleflugt, og det siger DSI-rapporten også. Der er ganske få mennesker, der arbejder fuldtid her, og den private sektor er et nyttigt supplement, fordi kvalificeret personale bijobber der, når de ellers har fri fra det offentlige. Og det er det, der giver en ekstra kapacitet, som vi har hårdt brug for, og som har glædet en hel masse mennesker. Det synes jeg faktisk man skulle glæde sig over.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Karen Klint.

Kl. 13:54

Spm. nr. S 2230

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karen J. Klint (S):

Vil ministeren sikre, at sundhedsudgifter til psykiatrisk behandling kommer med i den kommende økonomiaftale med Danske Regioner?

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Teksten i mit første spørgsmål lyder:

Vil ministeren sikre, at sundhedsudgifter til psykiatrisk behandling kommer med i den kommende økonomiaftale med Danske Regioner?

Kl. 13:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Så nåede jeg lige at finde spørgsmålene frem.

Ved de årlige økonomiaftaler mellem regionerne og regeringen, hvor der var første sættemøde i går, aftales de samlede rammer for regionens indsats. Det er den ramme, som regionen har mulighed for at prioritere inden for, herunder også prioritering af psykiatriområdet.

I de kommende økonomiforhandlinger mellem regeringen og regionerne vil den samlede ramme til regionernes sundhedsudgifter blive aftalt – vi regner med at være færdige den 13.

14. juni – og regionerne kan inden for denne ramme prioritere den somatiske og den psykiatriske behandlingsindsats.

Kl. 13:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Klint.

Kl. 13:55

Karen J. Klint (S):

Tak for svaret. Det overrasker mig sådan set ikke, at ministeren henviser til, at man får en ramme, og at man så kan prioritere inden for den. Men når vi læser teksterne i de sidste par års økonomiaftaler, kan vi jo læse, at regionerne selvstændigt har bedt om fokus på psykiatrien, og at regeringens svar så har været, at det ville man se på under satspuljeforhandlingerne. Så jeg vil spørge, om den ramme, man nu taler om, ikke bliver lidt udvidet i forhold til, at der jo faktisk under satspuljeforhandlingerne de sidste par gange har været et massivt krav fra alle partier om, at den almindelige hverdagsdrift på psykiatrien burde ligge på finansloven og ikke i satspuljen. Så sker der slet ikke en lille ramme-forhøjelse?

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jamen jeg beundrer fru Karen Klint for den meget sympatiske entusiasme for området. Jeg har også været ude at sige, at psykiatrien fortjener et løft, og at det kan finansieres via økonomiforhandlingerne, som p.t. er i gang – og derfor er jeg jo ikke meget for at sige noget om dem – via satspuljen eller ved finansloven.

Så spørger fru Karen Klint, om der i de igangværende forhandlinger kommer en udvidet ramme. Jeg synes ikke, det ville være klogt at stå her – for jeg er sikker på, at regionerne også vil kunne høre med – og sige, at der kommer en udvidet ramme. Altså, jeg kan godt nævne, at psykiatrien er et tema, der er blevet drøftet, men forhandlingerne slutter altså først den 13.-14. juni.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Klint.

Kl. 13:57

Karen J. Klint (S):

Det har jeg stor respekt for. Jeg har også stor respekt for, at man skal være tavs omkring sine udspil, og at nogle forhandlinger selvfølgelig er

inden for lukkede døre – derom ingen tvivl – men derfor kan vi jo godt bide ministeren lidt i haserne, så det ikke går i glemmebogen. Så den entusiasme, jeg har på området, slipper ministeren heller ikke for de næste par uger, for det er jo lidt vigtigt.

Så vil jeg godt gå lidt tilbage til det minister-svar, som blev givet til den forrige spørger, nemlig at vi skal have et frit og lige sundhedsvæsen betalt over skattebilletten, det var noget i den stil, ministeren sagde, og det er så også derfor, jeg spørger: Er det så ikke også rimeligt, at psykiatrien bliver betalt over skattebilletten, og at store dele af psykiatrien ikke bliver betalt over satspuljen?

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu synes jeg, at fru Karen Klint er lidt for snedig – men respekt for det også – for helt generelt har jeg jo det grundsynspunkt, og det er jeg sikker på at vi alle sammen deler herinde, at vi for at sikre den frie og den lige adgang skal have et skatteyderfinansieret og dermed solidarisk system. Og det gælder jo både for patienter, der bliver behandlet i det offentlige, og for patienter, der for offentlig regning bliver behandlet i det private. Når fru Karen Klint så antyder, at satspuljen ikke er skatteyderfinansieret, må jeg sige, at det jo – det bør vi måske sige af hensyn til dem, der hører på – er, fordi satspuljen kommer fra en lille del af overførselsindkomsterne. Men det er jo også skatteyderfinansierede ydelser. Det er jo penge, der kommer fra skatteyderne, i modsætning til eksempelvis private donationer, eller hvad man kunne tænke på; det er også skatteyderfinansiering. Så jeg betragter satspuljen som en skatteyderfinansieret finansieringskilde.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så har fru Sophie Hæstorp Andersen meldt sig som medspørger.

Kl. 13:58

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu, inden man går ind i en diskussion, og ministeren kommer og siger, at vi kan lave psykiatri for satspuljemidlerne, kunne man jo også godt spørge om økonomiaftalen med Danske Regioner. Jeg har forståelse for, at ministeren ikke kan sige noget nu, men ministeren kunne måske løf-

te sløret for, om man vil gøre det sådan, at regionerne i de kommende år ikke skal spare på psykiatrien hele tiden.

Faktum er jo, at niveauet for de udgifter, som man i dag bruger på psykiatrien, ligger lavere, end før regeringen kom til. Så vi har altså brug for, at der ikke spares på psykiatrien ude i regionerne, men tilføjes de midler, der er brug for, og der er satspuljen altså ikke nok. De 300 mio. kr., man kommer med en gang imellem årligt på satspuljen, er jo intet imod de omkring 5 mia. kr., man bruger på psykiatrien i øvrigt. Så skal man lave et reelt løft, skal man sikre sig, at det her ikke er et område, der ligger under for besparelser i regionerne, fordi man ikke har andre steder at gå hen med besparelser.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:59

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu forhandler vi altså i øjeblikket, og der kommer en sum penge til regionerne, inden for hvilken regionerne vil prioritere. Jeg tror, at regionspolitikerne vil have sig meget frabedt, at vi adresserer ned til mindste detalje, hvad pengene skal bruges til. Og jeg er også helt sikker på, at hvis vi gjorde det fra regeringens side, ville jeg også blive kaldt herved i spørgetimen for at svare på, om vi nu ikke var ved at fjerne det regionale ansvar for prioriteringen af vores sundhedsvæsen, som de jo har ansvaret for. Så jeg kan ikke komme nærmere her, midt i forhandlingerne, end at sige, at de får en samlet sum penge, og det må regionerne prioritere. Men selvfølgelig bliver psykiatri også diskuteret i de forhandlinger.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:00

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo også meget nødvendigt. I de to største regioner har man været ude i at måtte lave markante besparelser på psykiatrien de seneste år, og jeg vil bare minde om, at i Region Hovedstaden, hvor over 35 pct. af alle psykisk syge i Danmark befinder sig, har man måttet ud og spare trecifrede millionbeløb de seneste par år på psykiatrien, fordi den model, der er for, hvor mange midler man skal give til regionerne, ikke tager højde for, at tyngden af de mennesker, som er

sindslidende, er større i hovedstadsområdet, end den er i det øvrige land.

Så der er jo noget strukturelt, og så er der noget økonomisk, som jeg håber at ministeren vil tage med i de forhandlinger, man har med regionerne, og sørge for at give dem nogle ordentlige vilkår. For de sparer jo også på det somatiske for at undgå at spare på det psykiatriske, men man kan jo ikke blive ved med at spare og spare, hverken på det ene eller det andet område.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu mener regeringen heller ikke, at man bare bliver ved med at spare og spare. Lad mig minde om, at jeg til samme spørger lige før fortalte, at der var kommet et yderligere løft på 20 mia. kr. under den her regering til sundhedsvæsenet.

Men jeg vil godt anerkende, at andelen af psykisk syge jo ikke er jævnt fordelt over landet. Det er jo på samme måde. Fru Sophie Hæstorp Andersen og jeg har jo også diskuteret lægeordineret heroin, og hvordan pengene der skulle fordeles. Der er det også sådan med narkomanerne, at de tiltrækkes af de store byer, så hovedstadsområdet har en klar overfordeling af psykisk syge, det er rigtigt.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karen Klint for et afsluttende spørgsmål.

Kl. 14:02

Karen J. Klint (S):
Tak for det.

Jeg ved ikke, om det er en kompliment, når ministeren kalder mig for snedig eller sådan noget. Jeg kunne så sige, at ministeren jo også er meget kreativ. Jeg tror i hvert fald, at rigtig mange af de mennesker, der bidrager til satspuljen, ikke er enige med ministeren i, at det er skattepenge. De vil nok synes, at det er på grund af en lidt lav fremskrivning af de pensioner og de ydelser, de får, og det er vi jo enige i. Vi var jo enige om at danne satspuljen, og skal den laves om, skal vi jo også være enige om det, så det skal ikke være en kamp om det. Det er mere for at gå i rette med, at det er skattebetalt.

Så har jeg i øvrigt nydt, at ministeren gentagne gange i dag har sagt fri og lige adgang, for det er jo sådan set et socialdemokratisk slogan. I sundhedsloven og kommunalreformen måtte vi nøjes med, at der står let og lige, men vi vil ger-

ne tilbage til fri og lige, så det, jeg vil spørge til, er: Har jeg ikke ret, når jeg siger, at satspuljegenene som sådan ikke er traditionel skat, men er sammensat på en anden måde?

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:03

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Først vil jeg sige: Tag det som en kompliment. Satspuljen er vi jo enige om, men lige og let adgang vil jeg godt lige give en kommentar.

Sundhedsloven er jo en forholdsvis nyskabelse, hvor vi har samlet alle mulige former for sundhedsydelser, herunder tandlægebehandling, hvor der jo er en form for egenbetaling; det er derfor, der står let og lige og ikke fri og lige. Men med hensyn til det, vi taler om her, nemlig det store sygehusvæsen, er der ingen forskel. Her er der fri og lige adgang, det har vi sikret med et skatteyderfinansieret system, og det er det, vi holder fast i.

Med hensyn til om fru Karen Klint har ret i, at satspuljen ikke er skatteyderfinansieret, betragter jeg den som en skatteyderfinansieret kilde. Overførselsindkomster er jo betalt af skatteyderne til folk, der enten er uden arbejdsevne eller er pensionister, så jeg mener, det er en skatteyderfinansieret ydelse. Men jeg forstår godt spørgsmålet om, at det er en lille promille af overførselsindkomsterne.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak, det var slut på spørgsmål 6.

Det næste spørgsmål er ligeledes stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Karen Klint.

Kl. 14:04

Spm. nr. S 2231

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Karen J. Klint (S):

Vil ministeren oplyse, hvornår den nationale strategi for psykiatrien vil være klar?

Skriftlig begrundelse

Ministeren har i svar på spørgsmål 405 (Sundhedsudvalget alm. del) oplyst, at »Sundhedsstyrelsen arbejder for tiden med en sådan national strategi for psykiatri, som vil fremlægge forslag

til en fremadrettet, overordnet og sammenhængende tilrettelæggelse og udvikling af indsatsen for mennesker med psykiske lidelser. Denne strategi vil være et oplagt udgangspunkt for et løft af psykiatrien, således som jeg ved flere lejligheder har udtrykt ønske om.»

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Klint for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:04

Karen J. Klint (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren oplyse, hvornår den nationale strategi for psykiatrien vil være klar?

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:04

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Som jeg tidligere har udtalt, bl.a. i min besvarelse af alm. del, spørgsmål 405, stillet af Folketingets Sundhedsudvalg den 24. marts i år, arbejder Sundhedsstyrelsen for tiden med en national strategi for psykiatrien. Strategien vil fremlægge forslag til en fremadrettet, overordnet og sammenhængende tilrettelæggelse af udviklingen i indsatsen for mennesker med psykiske lidelser. Sundhedsstyrelsens nationale strategi færdiggøres over sommeren og vil umiddelbart herefter blive offentliggjort. Ved de årlige økonomiaftaler mellem regionerne og regeringen aftales de samlede rammer for ... nej.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Klint.

Kl. 14:05

Karen J. Klint (S):

Jamen det havde jo været spændende, hvis der var sat lidt økonomi på den strategi. Jeg kunne godt se på ministeren, at det var nogle svar, der blev blandet, der ikke skulle have været blandet. Men sådan kan det jo gå.

Jeg vil sige, at jeg blev utrolig glad for svaret på spørgsmål 405, som jo er et spørgsmål, jeg har stillet via Sundhedsudvalget, for det er jo ikke nogen hemmelighed, at Socialdemokraterne i et par år har forsøgt at lancere ideen om en national handlingsplan på psykiatriområdet. Om den så kommer til at hedde national strategi, er lige meget – det er lige meget, hvad barnet hedder – bare vi får noget overordnet at arbejde efter.

Det, jeg også vil spørge om, er, hvordan processen har været i forbindelse med strategipararbejdet. Er der nogle aktører fra området, der er inde over arbejdet, eller er det et rent sundhedsstyrelsespapir?

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det kan jeg ikke give et udtømmende svar på, så derfor vil jeg gerne have lov til at besvare det skriftligt, sådan at fru Karen Klint kan få oplyst alle de andre aktører, der har været med. Jeg kan ikke huske dem alle sammen i hovedet. Men det vil jeg besvare skriftligt.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karen Klint.

Kl. 14:06

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Det vil jeg se frem til. Og jeg vil også stille et spørgsmål her, som det kan være også egner sig til mere skriftlig besvarelse.

I vores idé og tanke med en national handlingsplan havde vi også med, at der skulle være en særlig følgegruppe, der kunne følge op på, om vi så holder os til den, for jeg tror nogle gange, at vi som systemer også har behov for nogle, der kigger os over skulderen, lige så vel som vi kigger andre over skulderen. Vi har jo Rådet for Socialt Udsatte, der kigger os alle sammen over skulderen, og det kunne jo godt ske, at de skulle have enten et appendiks eller et selvstændigt råd, som vi så har kaldt en følgegruppe.

Er ministeren åben over for, at der sammen med en national strategi også bliver en gruppe, der skal være med til at holde øje med, at vi så følger den?

Kl. 14:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:07

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg er i hvert fald åben over for at diskutere det, også med fru Karen Klints parti og fru Karen Klint, men inden jeg udtaler mig for bombastisk, vil jeg gerne lige have lov til at læse det input, vi får til en national strategi fra Sundhedsstyrelsen. Det har jeg ikke fået endnu.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karen Klint.

Kl. 14:07

Skriftlig begrundelse

www.nordjyske.dk skriver den 7. maj 2009, at Nordjylland skal aflevere ti politibetjente til Sydøstjylland.

Kl. 14:07

Karen J. Klint (S):

Jamen det er jeg meget tilfreds med, og jeg kan da også sige, at jeg sådan set også selv har været lidt beklemmt ved, om vi skulle komme med beslutningsforslag om det, for hvis det er sådan, at man nedsætter et udvalg, plejer det at være sådan, at man ikke altid følger de udvalg, regeringen har nedsat. Selv når vi kigger på strukturreformer og andet, er vi i hvert fald endt med noget andet end det, en arbejdsgruppe er kommet med.

Men jeg er tilfreds med replikken om, at det kan være noget, man kan tale om, når vi ser strategipapiret, og derfor forventer jeg selvfølgelig også, at strategipapiret bliver noget, vi kan drøfte, både her i Folketingssalen og blandt satspuljepartierne.

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:08

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu har vi jo heldigvis folkestyre og ikke teknokratstyre i Danmark, vil jeg sige til fru Karen Klint, så derfor synes jeg, det er betryggende, at en regering nedsætter udvalg og eksperter, der kommer med input, men at det er politikere, der til syvende og sidst bestemmer

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Karen J. Klint og tak til sundhedsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 8, er til justitsministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 2148

8) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgerne i Nordjylland skal opleve mindre politiservice, fordi regeringens indfasning af politireformen har været stærkt problematisk?

Rasmus Prehn (S):

Og jeg læser mit spørgsmål op: Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgerne i Nordjylland skal opleve mindre politiservice, fordi regeringens indfasning af politireformen har været stærkt problematisk?

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 14:08

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har til brug for svar på spørgsmålet indhentet en udtalelse fra rigspolitiet. En af rigspolitiets væsentligste opgaver er jo at sikre, at alle borgere i alle dele af landet har en ensartet politiservice. En af hovedprioriteterne i forbindelse med dannelsen af de nye politikredse i 2007 var derfor med dette for øje at fordele det til rådighed værende politipersonale på de nye politikredse.

Under dette arbejde blev det klart, at de gamle politikredse, som blev til Sydøstjyllands Politiservice, forholdsomt ville komme til at råde over for få polititjenestemænd. Sydøstjyllands Politiservice fik derfor tildelt et ikke ubetydeligt antal politiskoleelever. Det løste umiddelbart et problem, men da uddannelsen som bekendt starter med et ophold på politiskolen og afsluttes i Københavns Politiserviceberedskabsafdeling, indeholdt løsningen også visse praktiske problemer. Dette førte til, at Sydøstjyllands Politiservice i 2009 havde for få polititjenestemænd til at løse kredsens arbejdsopgaver. Man var ganske enkelt nået ned på et uacceptabelt personaletal.

For at løse dette midlertidige problem fandt rigspolitiet det – på baggrund af en konkret henvendelse fra Sydøstjyllands Politiservice – nødvendigt at yde en midlertidig personalemæssig bistand til politikredsen. Allerede af praktiske og økonomiske grunde er det rigtigst, at en sådan midlertidig personalemæssig bistand til en politikreds bliver ydet fra nabopolitikredsen, og ud fra en analyse af alle nøgletallene er der så flyttet medarbejdere over fra Nordjyllands Politiservice, Østjyllands Politiservice og Midt- og Vestjyllands Politiservice. Det drejer sig om i alt 25 polititjenestemænd, som i en relativt kortvarig periode skal arbejde i Sydøstjyllands Politiservice. Med denne midlertidige personalemæssige bistand til Sydøstjyllands Po-

liti, er rammerne sikret for, at de nord-, midt- og vestjyske områder fortsat kan give befolkningen en ensartet politimæssig betjening.

Rigspolitiet har også over for mig understreget, at der ikke er tale om tvangsforflytning af politipersonale. De polititjenestemænd, som midlertidigt skal arbejde i Sydøstjyllands Politi, har alle gjort det på frivillig basis.

Jeg tror, at vi også alle sammen ville finde det kritisabelt, hvis rigspolitiet ikke reagerede på et midlertidigt, uacceptabelt lavt personaletal i en politikreds. Det har man gjort her, og det er en situation, som jeg bakker hundrede procent op om, så vi sikrer et ordentligt politiserviceniveau i alle dele af Danmark.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:11

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at vi i Nordjylland er utrolig glade for de politibetjente, vi har. Vi synes, det er et dygtigt og et effektivt politi, der er, det er jo bemandingen, der er problemet.

Vi kan også godt forstå, at man faktisk gerne vil have de her nordjyske politibetjente til Kolding og fungere der, for det er dygtige betjente, så jeg ønsker dem al mulig held og lykke. Jeg er også glad for, at det er sket i mindelighed og ved, at betjentene selv har bakket op om det, men sagen er bare den, at det jo er nordjyderne, der kommer til at mangle de politibetjente, og ligesom vi er glade for dem, er vi selvfølgelig også kedede af at skulle undvære dem, for vi har faktisk stigende kriminalitet i det nordjyske. Vi har altså også stigende færdselsproblemer.

Jeg har til brug for denne diskussion i salen i dag på Facebook opfordret til, at folk kunne skrive forskellige kommentarer til, hvordan de oplever det nordjyske politi, og der kom en meget gribende kommentar fra en ung mor, Julie Visby Ottosen fra Farsø, som nævner, at hendes datter var 4 år, før hun overhovedet kunne genkende en politibetjent, fordi hun aldrig før havde set sådan en ude i Vesthimmerland. Det er så sjældent, at der er politi der, at datteren aldrig nogen sinde havde set en politibetjent, før hun var 4 år gammel.

Der er mange andre gribende fortællinger, man hører om, men der er altså problemer med folk, som overhaler både den ene vej og den anden vej udenom, og der er slet ikke politi til at tage sig af de her ting. For et års tid siden havde vi, synes jeg, måske den allermest illustrative

sag. Det drejede sig nemlig om et ægtepar, som var på en cykeltur, og der blev de så nærmest kørt ned af en meget beruset ung mand, som så kørte i grøften, og da de prøvede at hjælpe ham ud af bilen og prøvede at lave en civil anholdelse og ringe til politiet, så fik de besked om, at politiet i Nordjylland ikke havde ressourcer til at komme og pågribe den her unge mand, så han skulle bare sejle sin egen sø, som politiet sagde og siger.

Det er jo selvfølgelig ikke, fordi politiet er stolt af den håndtering. Vi har også haft den oppe i salen før med den tidligere justitsminister, men det fortæller jo noget om, hvor hårdt presset man er, når man ikke engang kan sende politi ud efter en beruset bilist, som er til gene for andre trafikanter. Det er jo helt urimeligt.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg skal lige gøre hr. Rasmus Prehn opmærksom på, at det måske ikke er så heldigt at nævne personer ved navns nævnelse, medmindre de har givet tilladelse til det, når det kører over Facebook. Det er ikke sikkert, at personen lige vil have sit navn nævnt her i Folketinget. Det skal hr. Rasmus Prehn huske på en anden gang.

Justitsministeren.

Kl. 14:13

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har et meget velfungerende politi i Danmark, bl.a. som følge af den politireform, der blev lavet. 10.700 effektive politifolk, også i Nordjylland.

Hvis vi tager pigen, som hr. Rasmus Prehn omtaler, skal hun være meget glad for, at hun ikke ser noget politi. For den politireform, som Socialdemokraterne har været med til at gennemføre, betyder et nyt politi, et anderledes politi, hvor man ikke bare skal se politiet, men hvor politiet kører ud de steder, hvor der er behov for det. Så pigen fra Farsø, hr. Rasmus Prehn og Brian Mikkelsen skal være meget glade for, at man ikke ser politiet til dagligt, fordi vi netop i politireformkredsen har besluttet, at politiet er ude de steder, hvor der sker noget, og hvor der er brug for politiet.

Det betyder også, at politiet i dag i første kvartal i de tal, jeg har fået for 2009, opklarer flere ting, der er flere sigtelser, der er flere tiltaler. Så vi har altså fået et mere effektivt politi nu.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:14

Rasmus Prehn (S):

Lad mig indledningsvis slå fast, at det selvfølgelig er efter aftale med vedkommende, at jeg refererer til personen. Det jo den måde, man bruger Facebook på i dag, nemlig at man stiller muligheden til rådighed for folk til at komme med indspark til de her debatter. Jeg synes, det er en ny og en god måde at lave borgerinddragelse på.

Det kan godt være, at den benævnte person fra Farsø skal være glad over ikke at se politiet, men det, som vedkommende giver udtryk for, er jo altså en form for utryghed. Det er en utryghed ved, at der ikke er politi, når der sker meget voldsomme trafikforseelser og andre ting. Der er ikke politi til at holde øje. Folk kører vildt og voldsomt.

En anden borger fra Nordjylland nævner, at det efterhånden er lige så udbredt at køre på knallert uden hjelm, som det er på de græske øer, fordi der aldrig er noget politi, der tjekker op på de her ting. Der er simpelt hen wild west-tilstande, som de skriver til mig, fordi man ikke har politi i nærheden. Det giver altså utryghed hos borgerne. Den her mor skriver også til mig: Jamen altså, hvad skal jeg gøre, hvis der sker noget om natten. Politiet er helt inde i Aalborg.

Det er da en bekymring, man skal tage meget alvorligt, altså at der er ringere bemanning, hvilket gør, at man ikke har patruljering i områderne. Det synes jeg da er bekymrende.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 14:15

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er derfor, at Socialdemokraterne er med i en politikredsreform, nemlig for at vi skal have et bedre politi med 12 nye politikredse, så man også i Nordjylland får et mere effektivt politi, som opklarer flere ting, og som er mere til stede de steder, hvor politiet skal være.

Det er ikke et formål i sig selv for politiet at være synligt. Det er et formål i sig selv for politiet at opklare forbrydelser og være med til at forhindre forbrydelser. Derfor skal man endelig være glad for, at man ikke ser noget som helst politi. Men det betyder jo ikke, at politiet ikke skal være til stede, når der sker noget. Hvis der sker beklagelige ting som færdselsuheld, indbrud osv., er det politiets opgave at være der og være til rådighed for borgerne.

Men politiet kan også begå fejl, og dem må de jo så få rettet op på. 2008 var et meget turbulent år for politiet, hvor der også var en masse politiklager, og man tog ikke telefonen nok. Det har man så rettet op på, ved at vi nu har lavet nogle alarmcentraler og servicecentre, som der kan ringes til, så politiet kommer ud på gader og stræder.

Det, der er situationen nu i politiet, er, at stemningen er bedre. Der er større medarbejder-tilfredshed, og man opklarer flere ting end før.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:16

Rasmus Prehn (S):

Når man netop har oplevet den her forbedring, hænger det jo sammen med, at man også på personalesiden fik en forbedring. Det var jo så det, man skulle til at opleve. Det går så den modsatte vej igen: Nu flytter man konkret ti betjente til det sønderjyske. Men ikke nok med det, når vi skal have det store klimatoptmøde, er der også en ordentlig bunke politibetjente fra det nordjyske, der skal af sted.

Der må man bare sige: Det er jo menneskeligt at fejle, og derfor er det også menneskeligt, at politiet laver fejl. Dem kan alle komme til at begå. Men vil ministeren ikke medgive, at når man er presset på tid, når man har mindre personale, er sandsynligheden for, at man laver fejl, større, end hvis der ikke er den situation? Hvis man er presset, laver man flere fejl. Vil ministeren ikke medgive det?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 14:17

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har sagt, at der er brug for flere politifolk. Derfor har vi også i forbindelse med finansloven aftalt, for øvrigt foranlediget af Dansk Folkeparti, at der netto bliver ansat 300 ekstra politifolk i politistyrken. En del af dem kommer for øvrigt til Nordjylland.

Vi har også besluttet os for, at der skal ansættes 250 ekstra kontorfolk til nogle servicecentre. En stor del af dem kommer til Nordjylland. Så netto får Nordjyllands Politi jo altså en del flere medarbejdere.

Det gør vi, fordi vi synes, det er vigtigt med flere betjente, som kan deltage i opklaringen af forbrydelser, ikke, for at de skal stå på gadehjørnerne og gøre sig sådan genkendelige i forhold

til børn og forældre, men fordi de skal bruges effektivt til politiarbejde.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak, det var slut på spørgsmålet.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 2150

9) Til justitsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren sørge for, at politiet har det nødvendige personale, så borgerne i Nordjylland ikke skal leve med mindre politiservice, fordi der mangler betjente andre steder i landet?

Skriftlig begrundelse

www.nordjyske.dk skriver den 7. maj 2009, at Nordjylland skal aflevere ti politibetjente til Sydøstjylland.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Prehn for oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 14:18

Rasmus Prehn (S):

Vil ministeren sørge for, at politiet har det nødvendige personale, så borgerne i Nordjylland ikke skal leve med mindre politiservice, fordi der mangler betjente andre steder i landet?

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 14:18

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Som jeg netop har redegjort for i forbindelse med min besvarelse af spørgsmål nr. S 2148, er en af rigspolitiets væsentligste opgaver at sikre mulighed for, at alle dele af landet har en ensartet politimæssig betjening. Jeg er derfor også meget tilfreds med, at rigspolitiet, for at sikre at der fortsat kan gives befolkningen en ensartet politimæssig betjening i hele landet, har ageret på situationen, hvor Sydøstjyllands Politi havde for få polititjenestemænd til at løse kredsens arbejdsopgaver.

Det er klart, at det i de politikredse, der i sådanne situationer må afgive personale, kan oplevs som en nedgang i politibetjeningen. De midlertidige rokeringer af personale til Sydøstjyllands Politi, der er tale om i det konkrete tilfælde, skal imidlertid ses i forhold til den samle-

de styrke i politikredsene, som bortset fra Københavns Politi har et politipersonaletal på mellem 500 og 700.

Kl. 14:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:19

Rasmus Prehn (S):

Situationen er jo den, at nordjyderne i øjeblikket er virkelig bekymrede over det her. Vi kan se, at der er en betydelig stigning i kriminaliteten – bare for sådan noget som indbrud, viser det sig, at der altså er rekord mange indbrud i det nordjyske i øjeblikket. Vi har set det ene eksempel efter det andet på, at der har været situationer, hvor politiet gerne ville løse en situation, men hvor de ikke kunne komme til det, fordi der var ressourcemangel – bl.a. det eksempel, jeg brugte ved det forrige spørgsmål, hvor et ægtepar prøvede at lave en civil anholdelse af en spritbilist, men hvor politiet ikke kunne gribe ind.

Sådan nogle ting skaber simpelt hen afmagt og frustration hos nordjyderne, fordi de mangler politifolk – ikke bare synlige politifolk, selv om det altså også skaber en vis form for tryk, men også, at politiet er der for at sikre, at folk ikke tilskyndes til at lave færdselsovertrædelser, kriminalitet og andet.

Jeg vil så sige, at det glæder mig, at ministeren tager det her alvorligt, og det glæder mig, at man arbejder på at få flere betjente. Men ministeren må da medgive, at selv om den her politireform – som Socialdemokratiet var med til – havde gode intentioner, så har den måde, man har implementeret og ført den ud i livet på, altså medført en række helt urimelige problemer for borgernes sikkerhed og her konkret i forhold til Nordjylland færre betjente i en længere periode. Ministeren må da medgive, at det er en utilfredsstillende situation at stå i for nordjyderne.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 14:20

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har fået et bedre politi med politireformen, som Socialdemokraterne har været med til, fordi vi har fået flere politifolk ud på gaden. Vi besluttede i november måned at ansætte 300 ekstra politifolk og 250 ekstra servicefolk, som skulle være med til at flytte nogle politifolk ud på gaden. De sidste tal, som jeg har fået fra første kvartal 2009, viser flere sigtelser og flere tiltaler.

Men det er klart, at 2008 var et meget turbulent år, så når hr. Rasmus Prehn et par gange nu henviser til en sag fra sidste år, var de mange sager, der var sidste år, jo anledningen til, at vi strammede op, at vi ændrede på strukturerne i forbindelse med politireformen, og at vi ansatte nogle flere politifolk. Det er så historien, og derfor handler det nu for mig om at se fremad og så give noget opbakning til de mange betjente, som yder et godt stykke arbejde hver eneste dag i politiet.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:21

Rasmus Prehn (S):

Jeg er jo helt enig med ministeren i det sidste, nemlig at bakke op om de betjente, der laver et fantastisk flot stykke arbejde. Ingen tvivl om det, den opbakning skal være der.

Ministeren bliver ved med at nævne, at der kommer flere politibetjente; det er jo også rigtigt, at det er den langsigtede plan, men lige nu og her har vi jo i Nordjylland udsigt til ikke alene, at ti politibetjente skal flyttes til Kolding, men altså også – anslår man – at mellem 400 og 500 mand skal sendes af sted nu her for at være med til at skabe sikkerhed i forhold til klimatopmødet.

Der er jo også en god indsats, men hvad sker der så med Nordjylland imens; hvem skal skabe tryghed i gaderne i Nordjylland imens? Det er jo den problemstilling, der også er. Hvordan vil ministeren være med til at skabe tilpas tryghed i Nordjylland, nok af politibetjente på gaderne? Det er jo ikke nok bare at love nogle flere betjente, hvis man her og nu står og mangler dem.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 14:22

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en – synes jeg – forunderlig problematik, der her bliver anført. Det, at vi har et klimatopmøde, er jo et anliggende for nationen, for Danmark. Derfor må Københavns Politi, lige så vel som Nordjyllands Politi og lige så vel som Midt- og Vestsjællands Politi, selvfølgelig stille politifolk til rådighed. Vi har nu en gang de politifolk, vi har til rådighed, nemlig 10.700 af slagsen.

Det betyder, at der under klimatopmødet i starten af december og sandsynligvis under IOC-topmødet i starten af oktober – hvis præsident Obama kommer – bliver flyttet betjente fra

resten af landet til hovedstaden. Det gør der, fordi vi godt vil have ro i gaderne og vi godt vil sende et signal til omverdenen om, at vi har styr på de udfordringer, der også er i Danmark. Vores politistyrke er Danmarks politistyrke, det er ikke Roskilde Politi eller Aalborg Politi eller Tønder Politi; det er Danmarks politi, som løser de udfordringer, Danmark har.

I en kort, midlertidig periode er det rigtigt, at der så vil blive flyttet rigtig mange politiresourcer til København i forbindelse med topmøderne. Jeg er sikker på, at det vil kunne lykkes. Det vil givetvis have en effekt i nogle af politikredserne, men nu er det jo en relativt kort periode, de bliver flyttet. Vi har fra regeringens side sagt, at vi vil kompensere politiet for de ekstraudgifter, der er i forbindelse med topmødet. Det betyder, at udfordringerne forhåbentlig bliver så små som overhovedet muligt, men det vil da klart få en konsekvens, selvfølgelig vil det det. Men det er altså en national opgave at sørge for ro og sikkerhed, også når vi har store, store topmøder i Danmark.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:23

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil selvfølgelig medgive ministeren, at det jo er den slags opgaver, hvor man selvfølgelig er nødt til at stå sammen og hjælpe hinanden. Fra Nordjyllands side vil vi selvfølgelig også gerne være med til at bakke op omkring det.

Men man må bare se det i den sammenhæng, at vi altså forinden det her forløb har haft en meget problematisk politireform. Jeg vil gerne have ministeren til at anerkende, at det faktisk ikke har været uden problemer med den her politireform. Det har skabt en masse problemer, det har skabt en masse indkøringsvanskeligheder, og det har nærmest skabt kaoslignende forhold. Det må ministeren altså forholde sig til. Der er det jo, når man kommer til en konkret opgave, som netop klimatopmødet er, at det så kommer oven i hatten på alle de andre problemer, der har været. Det er derfor, det bliver sværere i sådan en situation her.

Jeg synes, at ministeren må tage ansvaret på sig og sige: Der har været helt klare utilfredsstilende elementer af politireformen; den måde, den er blevet ført ud i livet på, har ikke levet op til, hvad vi havde forventet, og hvad vi i øvrigt havde stillet vores forligspartier i udsigt.

Det, man lovede, og som ministeren står her og kalder bedre politi, har nordjyderne i hvert fald ikke oplevet som bedre politi, kan jeg love for.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 14:24

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):
Jo, det har man oplevet i første kvartal af 2009, for der er kommet flere sigtelser, der er kommet flere tiltaler fra politiet. Det er, fordi de er blevet mere effektive. Vi kan også se, at der er blevet mere run på domstolene. Jeg har så sent som i dag haft møde med Kriminalforsorgen, hvor vi kan konstatere, at belægningen også stiger. Det gør den, fordi politireformen er begyndt at virke. Så der sker altså mange positive ting.

Der var rigtig mange problemer i 2008 af vidt forskellig slags. Dem har vi sat os sammen for at løse bl.a. ved at ansætte nogle flere betjente og bl.a. ved at ansætte mere kontorpersonale. Det gør vi, fordi vi vil have et stærkt politi, et nyt politi, som løser de udfordringer, der er i dagens samfund. Det er jeg tryk ved at vi har. Vi har nogle gode politifolk, en god politistyrke, som jeg er sikker på nok skal klare de udfordringer, der ligger med topmødet, ved, at man midlertidigt flytter lidt rundt på styrkerne, så vi har et godt politi i hele Danmark.

Jeg mærker for øvrigt, at politibetjentene også i Nordjylland, som jeg har besøgt, gerne vil være med til at løse de opgaver. Nordjyske politifolk vil meget gerne være med til at løse udfordringerne i forbindelse med topmødet og vil gerne til København for at deltage i topmødet og være med til at løse de problemer, der er.

Så jeg er tryk ved politiet, og jeg er sikker på, at de nok skal løse de problemer og de udfordringer, der er.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Det var slut på spørgsmål 9. Tak til hr. Rasmus Prehn.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 2223

10) Til justitsministeren af:

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Hvad vil ministeren gøre for at skabe sammenhæng mellem opgavebelastningen og ressourcerne i Sydøstjyllands Politikreds?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:26

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Hvad vil ministeren gøre for at skabe sammenhæng mellem opgavebelastningen og ressourcerne i Sydøstjyllands Politikreds?

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Justitsministeren.

Kl. 14:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har lagt til grund, at der med spørgsmålet sigtes til den rokering af personalet, der i foråret er sket til Sydøstjyllands Politi fra tre andre politikredse. Som bekendt har jeg lige besvaret to spørgsmål fra medlem af Folketinget hr. Rasmus Prehn herom, og min besvarelse bliver derfor i vidt omfang en gentagelse af mine besvarelser tidligere i dag.

Jeg kan derfor gentage, at rigspolitiet i sin udtalelse til mig har peget på, at Sydøstjyllands Politi er blevet tildelt et ikke ubetydeligt antal politiskoleelever, hvorved problemet med personaleunderskud ved dannelsen af politikredsen umiddelbart blev løst. Men da uddannelsen som bekendt starter med et ophold på politiskolen og afsluttes i Københavns Politis beredskabsafdeling, indeholdt løsningen også visse praktiske problemer, som førte til, at Sydøstjyllands Politi i 2009 havde for få polititjenestemænd til at løse kredsens arbejdsopgaver. Man var ganske enkelt nået ned på et uacceptabelt personaleal.

For at løse dette midlertidige personaleproblem hos Sydøstjyllands Politi fandt rigspolitiet det på baggrund af en konkret henvendelse fra Sydøstjyllands Politi nødvendigt at yde en midlertidig personalemæssig bistand til politikredsen. Ud fra en analyse af personaletallene, kredsens arbejdsopgaver m.v. blev det besluttet, at den personalemæssige bistand til Sydøstjyllands Politi skulle komme fra Nordjyllands Politi, Østjyllands Politi og fra Midt- og Vestjyllands Politi. Det drejer sig i alt om 25 polititjenestemænd, som i en relativt kortvarig periode skal arbejde i

Sydøstjyllands Politi. Med denne midlertidige personalemæssige bistand til Sydøstjyllands Politi er det sikret, at der også på kort sigt kommer en bedre balance mellem personaleressourcer og arbejdsbelastning i Sydøstjyllands Politi.

Rigspolitiet har samtidig oplyst, at personale-tallet i Sydøstjyllands Politi på længere sigt forventes at svare til det forudsatte. Jeg kan henholde mig til det, rigspolitiet har oplyst.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:28

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at Sydøstjyllands Politikreds får bistand fra andre politikredse for at løse det problem, som der er på nuværende tidspunkt, i forhold til at man faktisk har for få politibetjente. Men det her problem – og der må ministeren anerkende at politireformen altså ikke har været for heldig for Sydøstjyllands Politi – er sådan set politireformskabt, for ved politireformens implementering skulle der rent faktisk overføres 90 mand til Sydøstjyllands Politikreds, og det kunne der ikke. Og nu mangler der netto ca. 60 betjente hver eneste måned i en periode trods det, at man henter personale udefra. Så det er altså en kraftig og en alvorlig mangel.

Men det, som jeg synes er det helt store problem, og som jeg egentlig håber at få ministerens tilkendegivelse af her i dag, er, at Sydøstjyllands Politikreds ud over at blive straffet ved ikke at have nok betjente til at løse opgaverne oven i købet selv skal betale lønomkostningerne til de personer, som de henter ind fra andre politikredse. Det er jo mere af nød end af lyst, at man har taget 50 politielever. Det har man selvfølgelig gjort, fordi man på længere sigt får noget godt og noget ressourcestærkt personale ud af det, men det betyder jo, at de skal på skole, og nu bliver man så straffet, fordi man har måttet fylde op i forhold til politireformens implementering med de her 50 elever.

Jeg vil bare gerne bede om, at ministeren anerkender, at det her problem skal Sydøstjyllands Politi ikke straffes dobbelt for. De skal i en eller anden udstrækning kompenseres for de 35 betjente, som hentes udefra.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 14:29

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror, at man skal glad for, at der er ansat så mange politikoleelever i kredsen. Det er et gode på sigt, det er der mange andre i det her samfund som gerne vil have: unge, lovende, engagerede medarbejdere.

Hvad angår måden at fordele dem på, er det jo sådan set op til rigspolitiet sammen med politikredsen at fordele de ressourcer, der er til rådighed for politikredsen, så vi sikrer os, at der er politibetjening i alle dele af landet og man bruger ressourcerne bedst muligt. Den fordeling mellem de forskellige politikredse har jeg ikke tænkt mig at blande mig i, for det er et anliggende mellem politikredsen og Rigspolitichefen.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:30

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Så har jeg ikke andet valg end at forstå ministerens kommentar sådan, at det er ganske acceptabelt, at Sydøstjyllands Politikreds skal straffes dobbelt for en fejl, som i virkeligheden er sket i forbindelse med politireformen, hvor der ikke kunne overføres de 90 mand, som kredsen rent faktisk skulle have. Det betyder, at man i dag er underbemandet, og det synes jeg er dybt uheldigt, set i lyset af at der er kommet en rapport, som viser, at tilliden til politiet er markant faldende, og at danskere er langt mere utrygge, end de tidligere var.

Nu skal Sydøstjyllands Politikreds så selv betale for en misere, som er opstået under politireformen, og det synes jeg er meget, meget uheldigt. Det her vil betyde, at vi får en meget, meget dårligere betjening i Sydøstjyllands Politikreds i et stykke tid fremover, og jeg synes, at ministeren skulle tage sit ansvar på sig og sørge for, at vi får gjort noget ved det.

En af de ting, som bl.a. skal nedprioriteres i Kolding, er det kriminalpræventive arbejde. Jeg ved ikke, om ministeren er enig i, at det er en rigtig, rigtig god idé. Vi ved jo, at hvis vi ikke får fat i nakken på de unge lømler tidligt, udvikler det sig til problemer senere.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Justitsministeren.

Kl. 14:31

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har stor forståelse for det engagement, der udvises for politikredsen her. Det har jeg sådan

set også, men jeg har det for politiet i Danmark generelt, for alle 12 politikredse.

Det er ikke sådan, at der er røde og blå og sorte penge i politiet. Det er ikke politikredsens penge, for der er ikke noget, der hedder politikredsens penge. Det er politiets penge, og ifølge retsplejeloven har Rigspolitichefen det overordnede ansvar for politiets virksomhed i hele Danmark. Det vil sige, at det er Rigspolitichefen, som må fordele de politimæssige ressourcer, og der er ikke nogen faste penge fra ministeriet, som skal gå til den kreds eller den kreds.

Sydøstjyllands Politi har ikke krav på nogen penge. De har krav på, at de får en ordentlig politimæssig dækning, og det er Rigspolitichefens opgave. Det er Rigspolitichefens ansvar at sikre, at alle politikredse får en ordentlig dækning. Derfor har vi flyttet politifolk til kredsen, og derfor blev der ansat ekstraordinært mange politiskoleelever i kredsen. Der er flyttet så mange til kredsen, at det har skabt lidt tumult i de andre politikredse. Så alt i alt synes jeg, at det er et prioriterings spørgsmål for Rigspolitichefen, og det er en prioritering, som jeg støtter, og

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:32

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Så ministeren vil ikke blande sig i, at borgerne i Sydøstjyllands Politikreds får en markant ringere politibetjening i en periode som følge af et implementeringsproblem ved politireformen. Det er dog her fra Folketinget og fra Justitsministeriet, at politireformen er blevet implementeret, og det er bare blevet gjort alt, alt for dårligt. Det har en konsekvens for Sydøstjyllands Politikreds, det har en konsekvens for borgerne, der lever i det område, og jeg synes, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at ministeren ikke vil medgive, at vi har et ansvar for at løse det.

Kriminalitetsudviklingen ligger i en del af de kommuner ifølge en spritny rapport over gennemsnittet i forhold til resten af landet. Det blev lovet ved politireformens implementering, at man igen efter noget tid skulle efterse styrketallet og sørge for, at det var optimalt i forhold til kriminalitets- og befolkningsudviklingen. Vil ministeren ikke i det mindste her på falderebet så give mig det, at det vil man sikre sker i forhold til Sydøstjyllands Politi?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:34

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er helt sikker på, at Rigspolitichefen konstant er opmærksom på styrketallene i de forskellige politikredse. Det er Rigspolitichefens ansvar at sikre, at der er en fornuftig politimæssig betjening i alle politikredse. Der var store problemer med politireformen i 2007 og 2008, og derfor ændrede vi strukturen i politireformen. Derfor har vi ansat 300 ekstra betjente, hvoraf en del kommer til Sydøstjyllands Politi. Derfor ansætter vi 250 ekstra servicepersoner, som skal få politifolk ud på gaden, og en del af dem kommer til Sydøstjyllands Politi.

Det er op til Rigspolitichefen at sørge for, at der er en forsvarlig politimæssig dækning i alle dele af Danmark, det er den prioritering, han må varetage. Det er ikke en prioritering, som jeg synes at man skal varetage i Folketinget, for så ville det være sådan en lokal kamp om, hvem der skulle have flest politifolk. Det må være ud fra en politifaglig vurdering, og der har Rigspolitichefen så vurderet, hvad der er mest hensigtsmæssigt og mest forsvarligt, og hvordan man fordele de ressourcer, vi har til rådighed for politiet i Danmark i dag.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Søren Krarup.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 2226

11) Til justitsministeren af:

Søren Krarup (DF):

Er det ministerens agt at leve op til folketingsvedtagelsen af januar 2003 om arkivåbenhed i forhold til historikeres udforskning af den kolde krig, af hvilken vedtagelse det fremgår, »at andre forskere behandles på lige fod med forskerne under Institut for Internationale Studier i forbindelse med anmodninger om arkivadgang og aktindsigt«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:35

Søren Krarup (DF):

I januar 2003 var der en debat her i Folketinget, der havde udgangspunkt i ...

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det bare er oplæsning af spørgsmålet. Så kommer svaret fra ministeren, og så får hr. Søren Krarup ordet derefter.

Kl. 14:35

Søren Krarup (DF):

Så vil jeg ikke begrunde det yderligere på dette tidspunkt.

Jeg spørger: Er det ministerens agt at leve op til folketingsvedtagelsen af januar 2003 om arkivåbenhed i forhold til historikers udforskning af den kolde krig, af hvilken vedtagelse det fremgår, »at andre forskere behandles på lige fod med forskerne under Institut for Internationale Studier i forbindelse med anmodninger om arkivadgang og aktindsigt«?

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:35

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for det relevante spørgsmål. Som jeg flere gange har haft lejlighed til at give udtryk for, er jeg personligt meget interesseret i udforskningen af den kolde krig. Koldkrigstiden udgør en væsentlig del af danmarkshistorien, og jeg synes, det er den vigtigste del af den nyere danske historie efter anden verdenskrig, fordi vi her har at gøre med personer, som jo ville omstyrte det danske demokrati, og som samarbejdede med fjenden.

Baggrunden for vedtagelsen fra 2003 er netop ønsket om at sikre, at danskerne får bedst muligt kendskab til de konflikter, som prægede vores samfund i denne vigtige og meget spændende del af vores historie. Det er vigtigt, at alle generationer – også fremtidige generationer – kender til de udfordringer, det danske samfund var udsat for i 1950'erne, 1960'erne, 1970'erne og op i 1980'erne, fordi vi her havde at gøre med folk, som samarbejdede med fjenden, altså østblok-landene og Sovjetunionen.

Derfor vil jeg gerne slå fast, at det fortsat er regeringens opfattelse, at der skal være størst mulig åbenhed med hensyn til adgang til statens arkivmateriale om den kolde krig, og at alle forskere i den forbindelse skal behandles på lige fod. Det er også vigtigt for mig at understrege, at forskere i overensstemmelse med vedtagelsen fra 2003 skal sikres den størst mulige åbenhed med hensyn til adgang til statens arkivmateriale om den kolde krig. Andre forskere skal derfor

behandles på lige fod med forskerne under Institut for Internationale Studier i forbindelse med anmodning om arkivadgang og aktindsigt i materiale om den kolde krig.

Det betyder sådan helt konkluderende, at enhver forsker, der forsker i den kolde krig, skal have adgang til alt det materiale, som PET har, og som centeret også har fået adgang til.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:37

Søren Krarup (DF):

Jeg takker for svaret. Desværre viser virkeligheden sig at være en anden. Det har dels været tilfældet med Bent Jensen, som i sin forskning om den kolde krig er blevet udsat for den mest utrolige chikane og er blevet afskåret fra at beskæftige sig med tingene i en grad, så han har måttet gå til Højesteret og har måttet klage til Ombudsmanden, som så også har tildelt Justitsministeriet en næse, fordi der har været tale om en kritisk og beklagelig afgørelse. Det er den ene sag.

Den anden sag handler om historikeren og journalisten Bent Blüdnikow, som er i færd med at skrive en bog for Gyldendal, der handler om terrorudvikling eller om trusler og terror fra 1968 til 1990, og Bent Blüdnikow har været ude for præcis det samme som Bent Jensen, nemlig at kilderne har været lukket for ham. Han har overhovedet ikke kunnet komme i forbindelse med de pågældende myndigheder, fordi de ikke har svaret ham. Han har ikke kunnet komme igennem til arkiverne, og han har ikke kunnet få noget svar fra i dette tilfælde Udenrigsministeriet.

Derfor er det, jeg synes der er grund til at spørge ministeren, om det virkelig er hensigten, at man vil stå ved den folketingsvedtagelse, eller om man vil acceptere en behandling af vedtagelsen, som betyder, at forskerne afskæres fra det meget nødvendige arbejde, der er tale om.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:38

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er afgørende for mig – og det vil jeg godt være personlig garant for – at alle forskere får adgang til materiale fra den kolde krig. Det skal de have adgang til.

I tilfældet Bent Jensen har jeg også forstået det sådan fra PET, at de dokumenter, som Bent Jensen har bedt om at få afklassificeret, er blevet

afklassificeret inden for de sidste par dage. Det synes jeg også er nødvendigt. Jeg synes, det er vigtigt, at man sikrer sig, at alle de forskere, som vil forske i den kolde krig, skal have adgang til alt materiale.

Det er en afgørende vigtig del af vores historie, og jeg vil have, at fremtidige generationer på et oplyst grundlag får at vide, hvilket trusselsniveau vi var på i Danmark – at vi var udsat for pres, at vores sikkerhed og demokrati var i fare for at forsvinde, fordi man samarbejdede med fjenden. Derfor er det vigtigt, at man får den adgang, og jeg vil personligt også blive ved med at arbejde for at sikre, at alle, der vil forske i den kolde krig som forskere, skal have den adgang.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:39

Søren Krarup (DF):

Jeg takker endnu en gang og er for så vidt slet ikke i tvivl om ministerens gode vilje, men jeg kan f.eks. henvise til Jyllands-Postens kronik fra i dag, hvor Bent Jensen fortæller om den virkelige uhyrlige chikane, han er udsat for fra PET's side. Og jeg må sige, at jeg møder det samme i Bent Blüdnikows tilfælde. Og så kan jeg ikke lade være med at spørge ministeren om, om der kan være tale om, at der sidder kredse bag ministeren – skal vi sige i embedsværket? – som simpelt hen systematisk forsøger at obstruere, sådan at sandheden ikke skal komme for en dag. Kan der være tale om, at embedsværket bevidst forsøger at mørklægge tingene, fordi der er et eller andet, man vil skjule?

Det er en ubehagelig mistanke at have, men efter disse årelange tilfælde af chikane og obstruktion af historieforskningen, fristes jeg til at spørge ministeren: Er han fuldstændig sikker på, at embedsværket ikke er det, der chikanerer og forhindrer, at der forskes?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 14:40

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Ja, det er jeg sikker på, for embedsmændene gør, hvad ministeren siger, og hvis der er tvivls-spørgsmål, vil jeg altid indskærpe over for statens embedsmænd, at der skal være størst mulig adgang til arkiverne. Og hvis der er tilfælde, hvor der ikke er det i forbindelse med forskning i den kolde krig, vil jeg personligt sørge for, at

der bliver denne adgang, for det skal der være, vi skylder historikerne, vi skylder forskerne den adgang. Der er en beslutning fra 2003. Det er regeringens faste overbevisning, og det er min faste overbevisning, at den adgang skal sikres. Så hvis der er problemer med adgang til at forske i den kolde krig i forhold til de konfrontationer, der var mellem østbloklandene og Danmark, mellem NATO-landene, og Warszawapagtlandene, den frie, demokratiske verden og den totalitære verden under kommunismens åg, vil jeg være med til at sørge for, at man selvfølgelig får den adgang.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:41

Søren Krarup (DF):

Jamen jeg kan kun takke for svaret og endnu en gang påskønne ministerens gode vilje. Jeg tror, at jeg kan forsikre om, at de pågældende historikere, i dette tilfælde historikeren Bent Blüdnikow, meget gerne vil gøre brug af ministerens gode vilje og i tilfælde af obstruktion henvende sig til henholdsvis udenrigs- og justitsministeren for at få disse forhindringer ryddet af vejen.

Jeg takker for det, og jeg takker for viljen hos ministeren til netop at få alle forhindringer for at få sandheden frem ryddet af vejen.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Min intention er krystalklar, og jeg kan sige det helt eksplicit: Det materiale, som offentlige myndigheder har om den kolde krig, og som instituttet også har fået adgang til, skal alle forskere have adgang til. Når det handler om den kolde krig, skal der være åbenhed, skal der være gennemsigtighed. Fremtidige generationer skal lære om det, der skete i Danmark og i den vestlige verden i 1950'erne, 1960'erne, 1970'erne og 1980'erne. Og der er det vigtigt at historikerne får den adgang, og det vil jeg konstant arbejde for, det vil jeg være med til at sikre, når det handler om den kolde krig.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Eigil Andersen.

Spm. nr. S 2170

Kl. 14:43

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvad mener ministeren er årsagerne til, at antallet af fattige børn i Århus ifølge en ny undersøgelse er blevet fordoblet i løbet af 10 år, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at forøge disse familiers indtægter, så børnene ikke skal leve i fattigdom?

Skriftlig begrundelse

Det er skræmmende, at en ny undersøgelse: »Social polarisering og fattigdom i Århus Kommune 1996 – 2005« viser, at antallet af børn, som lever i fattige familier i Århus, er blevet fordoblet, så det det i 2005 var oppe på 3.275 eller 8.257, alt efter hvilken definition man anvender. Dette er umenneskeligt. Efter spørgerens mening er en del af forklaringen regeringens kontant-hjælpsloft for familier og dens lave starthjælp til flygtninge.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:43

Eigil Andersen (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvad mener ministeren er årsagerne til, at antallet af fattige børn i Århus ifølge en ny undersøgelse er blevet fordoblet i løbet af 10 år, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at forøge disse familiers indtægter, så børnene ikke skal leve i fattigdom?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først vil jeg gerne slå fast, at der ikke er tale om en ny undersøgelse. Undersøgelsen er godt nok fra maj måned, men det er vel at mærke maj måned 2008.

I undersøgelsen peges der på, at børn af indvandrere og kontanthjælpsmodtagere hører til de mest udsatte grupper. Samtidig med offentliggørelsen af undersøgelsen udtalte Århus Kommunes socialrådsmand, Gert Bjerregaard, i en pressemeddelelse, at han vil prioritere, at netop disse grupper skal ud og have en uddannelse og et arbejde. Samtidig glædede Gert Bjerre-

gaard sig over, at der er sket et fald i antallet af kontanthjælpsmodtagere på 30 pct. over de sidste 2 år. Undersøgelsen, der er fra 2005, afspejler nemlig ikke den efterfølgende positive udvikling, hvor mange kontanthjælpsmodtagere er kommet i beskæftigelse.

Jeg synes, at initiativet fra Århus Kommune er et godt eksempel, der illustrerer, hvordan kommunerne kan skabe grundlaget for en bedre og mere målrettet indsats for netop de svage grupper, der er lokalt. Det er helt afgørende, at man i den enkelte kommune ved, hvilke målgrupper der er, og hvilke problemer de har. Ellers risikerer man at overse nogle eller bruge de forkerte værktøjer.

Regeringen har taget en lang række initiativer, som lægger rammerne for den kommunale indsats. Forsørgelsesydelse er indrettet sådan, at det altid kan betale sig at tage et arbejde, og kommunerne tilskyndes til at vælge aktive redskaber til at hjælpe alle mennesker i beskæftigelse. Det gør vi, fordi det virker, og fordi det er den bedste vej til at skabe en indkomstfremgang for mennesker med en relativt lav indkomst.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:45

Eigil Andersen (SF):

Vi kan kun alle sammen være enige om, at det er godt, at man tager initiativer, der kan hjælpe mennesker med uddannelse og arbejde. Ingen tvivl om det.

Problemet er jo, at der i forvejen er mange børn, der lever i fattige familier, og nu står vi altså over for en voldsomt stigende arbejdsløshed, som gør det endnu sværere at få et arbejde, end det har været hidtil. Der synes jeg det er meget skræmmende, at den her regering f.eks. har indført kontanthjælpsloftet, som betyder, at en familie på fire kan risikere at skulle leve for 75 kr. om dagen, når alt det faste er betalt – altså 75 kr. til mad, til tøj, til bus, til lommepenge. Det kan fire personer ikke leve for, det er simpelt hen en umulighed. Hvordan skal sådan en familie dog få råd til at købe børnecykler? Hvordan skal de få råd til at købe noget sund mad? Sund mad er jo det allerdyreste.

Derfor vil jeg gerne spørge, hvilke overvejelser ministeren har om at forøge sådanne familiers indtægter, ophæve kontanthjælpsloftet, sådan at regeringen ikke tvinger dem til at leve i fattigdom indtil den dag, de måtte få et arbejde, som kan give en højere indtægt.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Der er ikke tale om, at vi vil ophæve kontanthjælpsloftet. Det ligger slet, slet ikke i kortene, og det gør det ikke, fordi vi ved, at kontanthjælpsloftet virker. Vi ved, at den bedste vej ud af at være i en lavindkomstgruppe er at få et arbejde. Og når man er omfattet af kontanthjælpsloftet, er man det jo, fordi man netop er arbejdsmarkedssparat; man har mulighed for at komme ud på arbejdsmarkedet. Jeg vedgår selvfølgelig, at vi er i en tid, hvor det er sværere at få arbejde, end det har været. Men det er friske og raske mennesker, vi taler om.

Så vi ved simpelt hen, at den bedste vej ud af at være i en lavindkomstgruppe er at få arbejde, og vi ved også, at kontanthjælpsloftet tilskynder mange til netop at være aktivt jobsøgende og dermed også komme ud på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:47

Eigil Andersen (SF):

Ja, medmindre de pågældende får det så dårligt, at de helt opgiver ævred; for sådan kan det jo også meget let gå.

Jeg må sige, at jeg er meget forbavset over, at regeringen er så umenneskelig, at den ikke tænker på disse børn, som det egentlig drejer sig om.

Jeg kan give et andet eksempel: Man har jo hidtil haft den her regel for kontanthjælpsmodtagere om, at de skulle arbejde mindst 300 timer i løbet af 2 år for at være berettiget til kontanthjælp. Det er nu hævet til 450 timer, og dermed har regeringen også erkendt, at der er flere børn, der bliver fattige.

Jeg vil gerne spørge: Hvad har disse børn gjort, som generer regeringen? Altså, jeg mener: I sådan nogle familier er der jo så ikke råd til at gå til børnefødselsdag og gøre en masse andre ting, som er naturlige i en familie, og det udstyrer jo på forhånd børnene med et handicap. Hvad har disse børn gjort, som har generet regeringen så meget, at regeringen har besluttet, at de skal leve i fattigdom?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Når man nu hører hr. Eigil Andersen, så får man næsten det indtryk, at regeringens menneskesyn er barskt og koldt over for de her mennesker. I virkeligheden synes jeg jo, at regeringens menneskesyn er det helt rigtige, fordi vi tror på mennesker, og fordi vi ved, at vejen ud af at være i lavindkomstgruppen går gennem at få et arbejde. Hvis man er på kontanthjælp, eller hvis man er omfattet af 300-timers-reglen – den kommende 450-timers-regel – så er man det, fordi man er frisk og rask og kan tage et arbejde.

Når vi nu taler om 450-timers-reglen, vil jeg sige, at det svarer til at tage en avisrute – mere svarer det ikke til. Det har ofte været indvandrede, der har været omfattet af 300-timers-reglen, og sådan vil det sandsynligvis også blive i forbindelse med 450-timers-reglen, og vi ved, at vejen til integration går gennem det at have et arbejde, og det er derfor, 300-timers-reglen har fungeret så godt.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen som medspørger.

Kl. 14:49

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg sad oppe på kontoret og hørte debatten, og så kunne jeg ikke lade være med at gå ned og blande mig lidt. Det kan godt være, der er noget, jeg er gået lidt glip af, fordi jeg lige skulle bevæge mig fra kontoret og ned til Folketingssalen.

Jeg vil høre, om ikke ministeren kan bekræfte nogle ting, som jeg vil komme med her. Jeg synes, det er relevant, når man taler om fattigdom og også taler om fattigdom generelt i Danmark, at man får nogle ting med ind i debatten. Derfor vil jeg høre, om ministeren kan bekræfte, at når man taler om folk i lavindkomstgruppen i samfundet, ser man på deres indkomst i forhold til resten af samfundets indkomster. Dermed kan man jo ikke konstatere, at der, fordi der er et mindre fald i lavindkomstgruppen eller en mindre stigning i lavindkomstgruppen, dermed så pr. definition er kommet flere fattige. Jeg synes i øvrigt også, at man stadig mangler en klar definition på, hvad det vil sige at være fattig, for det kan jo være svært at gøre sig klog på. Men kunne ministeren som udgangspunkt bekræfte, at det forholder sig sådan?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan fuldstændig bekræfte hr. Martin Henriksens antagelser her. Det er nemlig den relative fattigdom, vi taler om. Derfor er det også at spørre os ind på lidt af en blindgyde, når hr. Eigil Andersen fremstiller det, som han gør. Så jeg kan kun bekræfte hr. Martin Henriksens antagelser.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:51

Martin Henriksen (DF):

[Lydudfald]... Dansk Folkeparti vedkomme- de går vi selvfølgelig op i, og vi synes, det er rigtig vigtigt, at man tager en masse sociale initiativer, som gør, at børn, der f.eks. på grund af deres forældres økonomiske eller sociale situation har det vanskeligt, eksempelvis får et bedre tilbud til at komme i idrætsklubber osv. osv. Det skal vi selvfølgelig blive ved med.

Men jeg synes også, at det, når man har den her diskussion, altså er vigtigt, at man forstår, hvad det er, man har med at gøre, så man ikke bare falder for den propaganda, som kommer fra venstrefløjen, og som nogle jo desværre nok gør. Der er mennesker, der har det svært i samfundet, og dem skal vi gøre hvad vi kan for at hjælpe. Men jeg vil bare slå fast, at man altså definerer lavindkomstgruppen i forhold til resten af samfundet, og det er jeg glad for at ministeren kan bekræfte.

Afslutningsvis vil jeg også høre, om ministeren kan bekræfte, at det forholder sig sådan, at købekraften hos dem, der befinder sig i lavindkomstgruppen, rent faktisk er steget i de senere år. Det er jo også ret relevant at have med i diskussionen.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Ja, det kan jeg bekræfte.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:52

Eigil Andersen (SF):

Det er jo klappen hinanden på skulderen- spørgsmål, de her, hvor ministeren og Dansk Folkeparti bliver enige om, at den politik, man

har ført, er fornuftig. Det kommer sådan set ikke som en overraskelse.

Det, der er facts i det her, er, at antallet af fattige børn indtil 2005, som undersøgelsen i Århus dækker, er blevet fordoblet. Antallet af fattige i Danmark er blevet forhøjet med ca. 50.000 under den her regerings politik, som systematisk går ud på at sænke folks indtægtsniveau; det gælder i forhold til kontanthjælp, og det gælder i forhold til f.eks. starthjælp for flygtninge, som kun er 50-60 pct. af det, som vi ellers betragter som minimum, nemlig kontanthjælpen.

Jeg mener, det her er et fatalt punkt, som netop illustrerer, hvor umenneskeligt det hele er. Alle går ind for arbejde og uddannelse, men for de her børn, som vokser op i så stor fattigdom, er der stor risiko for, at de både menneskeligt og socialt kommer til at mangle en masse ting, og det vil også blive meget dyrt for samfundet på længere sigt.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:53

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu tror jeg, det er vigtigt, at vi lige får lidt flere tal på plads. Det er jo sådan, når man taler om den relative fattigdom, at en tredjedel af dem, der er omfattet af den gruppe, jo rent faktisk er studerende, og mange af dem er iværksættere, og det er jo ikke folk, som man normalt vil betegne som værende i en svær situation. Vi ved også, at mobiliteten i lavindkomstgruppen er ualmindelig høj i Danmark, og det er den netop, fordi der er en tilskyndelse til at få sig et arbejde via de ydelser, som vi har.

Så er det jo nok også kommet dertil nu, hvor hr. Eigil Andersen burde bekræfte, at vi via satspuljeforhandlingerne, som SF jo også deltager i, netop har sat mange ting i værk, som skal hjælpe de børn, hvis forældre er i lavindkomstgruppen, netop fordi vi ved, at det at give lige muligheder for at få en uddannelse og for at deltage i samfundet omkring sig er utrolig vigtigt, og det er jo initiativer, som vi har taget sammen med Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Line Barfod.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 2220

Kl. 14:56

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at en kvinde, der er dansk statsborger og har boet i udlandet i lidt over et år, kun kan få starthjælp, hvis hun f.eks. på grund af sygdom skal have hjælp fra det offentlige, når hun igen bor i Danmark, mens en tysk statsborger vil kunne få fuld kontanthjælp efter bare kort tids ophold i Danmark?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:54

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at det er rimeligt, at en kvinde, der er dansk statsborger og har boet i udlandet i lidt over et år, kun kan få starthjælp, hvis hun f.eks. på grund af sygdom skal have hjælp fra det offentlige, når hun igen bor i Danmark, mens en tysk statsborger vil kunne få fuld kontanthjælp efter bare kort tids ophold i Danmark?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Retten til kontanthjælp er betinget af, at ansøgeren har været udsat for en social begivenhed og i øvrigt opfylder betingelserne for at få hjælp. Det er også en betingelse, at ansøgeren har opholdt sig her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Regeringen indførte starthjælpen, fordi det bedre skulle kunne betale sig at arbejde. Baggrunden var, at kontanthjælpen holdt store grupper uden for arbejdsmarkedet. I dag sikrer starthjælpen, at det kan betale sig at arbejde, og at folk kommer hurtigere ud på arbejdsmarkedet.

Det er helt afgørende for regeringen, at reglerne om starthjælp ikke bryder med Danmarks internationale forpligtelser. Det betyder bl.a., at udenlandske statsborgere har samme rettigheder som danske statsborgere, og det betyder igen, at der ikke kan tages særlige hensyn til, om en person er dansk statsborger eller ej.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke svaret. Én ting er uenigheden om, hvorvidt starthjælpen virker eller ej, det er ligesom en anden diskussion. Men det, der er tilfældet, er jo, at hvis en dansk statsborger har boet lidt tid i udlandet og så vender hjem og kommer ud for en social begivenhed og derfor får behov for offentlig hjælp, vil vedkommende komme på starthjælp. Det har vi en lang række eksempler på, altså at man så ryger på starthjælp.

Hvis det derimod er en borger fra et EU-land eller et EØS-land, som kun har været ganske kort tid Danmark og altså absolut ikke opfylder kravet om at have boet i Danmark i 7 ud af de sidste 8 år, så vil vedkommende ikke komme på starthjælp, men få fuld kontanthjælp.

Det er det, spørgsmålet til ministeren går ud på, nemlig om ministeren mener, det er rimeligt, at man laver den forskelsbehandling mellem EU-borgere og EØS-borgere og så alle andre i Danmark.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Starthjælpen blev indført for at give personer, der flytter til Danmark, et økonomisk incitament til at integrere sig i det danske samfund og blive selvforsørgende. Og det er min og regeringens opfattelse, at der ikke bør gøres forskel på nytilkomne udlændinge og danske statsborgere, som flytter tilbage efter en periode i udlandet. En sådan forskelsbehandling ville i øvrigt stride mod de internationale konventioner, som Danmark jo har tiltrådt, og det går jeg ud fra at fru Line Barfod er enig med mig i.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:57

Line Barfod (EL):

Ministeren svarer jo ikke. Jeg spørger ikke til, om ministeren vil indføre en forskelsbehandling. Jeg spørger om, hvad ministerens holdning er til den forskelsbehandling, regeringen har indført. Regeringen har indført en forskelsbehandling, så en borger fra et EU-land eller et EØS-land – en borger fra Norge eller Tyskland eller et af de andre lande – der flytter til Danmark, efter ganske kort tid, få uger, få måneder, vil have ret til fuld kontanthjælp, mens en dansk statsborger

eller en tredjelandsborger kun vil have ret til starthjælp.

Det er den forskelsbehandling, som regeringen har indført, og det er det, jeg spørger om, nemlig om ministeren virkelig mener, at det er rimeligt, at en, der ellers har boet i Danmark i hele sit liv, men har boet udenlands i en kort periode på grund af studier eller sygdom eller andet, ryger på starthjælp, så man har den forskelsbehandling.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er bare ikke i overensstemmelse med virkeligheden, vil jeg sige til fru Line Barfod, for hvis vi nu f.eks. tager en tysk statsborger, der flytter til Danmark uden at have arbejde, og som søger om kontanthjælp på grund af sygdom, så vil vedkommende heller ikke få kontanthjælp.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:58

Line Barfod (EL):

Hvis en tysk statsborger er kommet til Danmark og har haft arbejde i 3 måneder og så bliver arbejdsløs, har vedkommende ret til fuld kontanthjælp, og så gælder begrænsningen om, at man skal have boet her i 7 ud af de sidste 8 år, ikke. Det fremgår af ministerens egen lovgivning og vejledninger, og det er den forskelsbehandling, jeg spørger til.

Mener ministeren, det er rimeligt, at en tysk statsborger har ret til fuld kontanthjælp efter at have været i Danmark i 3 måneder, mens en dansker, der har boet her hele sit liv, men så har opholdt sig lidt over et år i udlandet, kun har ret til starthjælp og dermed får en meget lavere ydelse – over 3.000 kr. mindre om måneden.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen forudsætningerne er jo forskellige, vil jeg sige til fru Line Barfod, og det er også derfor, jeg svarer, som jeg gør.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål, der bliver det sidste før forespørgselsdebatten, er også stillet af fru Line Barfod til beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 2222

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

Vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne, så alle i Danmark, også danske statsborgere, får samme ret til fuld kontanthjælp, som EU-borgere og EØS-borgere har?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 14:59

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne, så alle i Danmark, også danske statsborgere, får samme ret til fuld kontanthjælp, som EU-borgere og EØS-borgere har?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Spørgsmålet bygger på den præmis, at alle i Danmark, også danske statsborgere, bliver behandlet ringere end borgere fra EU- og EØS-landene, når det gælder kontanthjælp og start-hjælp. Det er imidlertid ikke i overensstemmelse med de faktiske forhold. Jeg forudsætter, at spørgsmålet lægger sig op ad det tidligere spørgsmål, som angår en dansk kvinde, der har behov for hjælp på grund af sygdom, men da hun har boet godt et år i Tyskland og ikke har arbejdet siden hjemkomsten, kan hun alene modtage starthjælp.

En tysk borger, der er statsborger, som flytter til Danmark uden at have arbejde, og som søger kontanthjælp på grund af sygdom vil heller ikke kunne få kontanthjælp eller for den sags skyld starthjælp. Det mest sandsynlige vil være, at statsforvaltningen vil erklære hendes ophold her i landet for ulovligt, hvis hun ikke kan forsørge sig selv. Hun skal kunne betragtes som vandrende arbejdstager for at kunne få hjælp. Så nej, regeringen vil ikke tage initiativ til at ændre reglerne.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil sige, at det, som ministeren står og siger, altså nærmer sig vildledning af Folketinget. Vil ministeren benægte, at hvis en tysk statsborger kommer til Danmark, har arbejde i 3 måneder og derefter bliver arbejdsløs, vil den tyske borger have ret til fuld kontanthjælp, selv om den tyske borger kun har været i Danmark i 3 måneder og aldrig nogen sinde tidligere, mens en dansk statsborger, der har boet i Danmark hele sit liv bortset fra lidt over et år i Tyskland og så har været hjemme og har arbejdet en periode, men så bliver syg og derfor får behov for kontanthjælp, kun vil have ret til starthjælp? Vil ministeren benægte, at det er sådan, lovgivningen ser ud i dag?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen lovgivningen er, som jeg siger. Hvis vi nu antager, at det er den kvinde, som vi talte om i spørgsmålet før, og det antager jeg er korrekt, så er det sådan, at hvis hun nu har behov for hjælp og flytter hjem til Danmark og hun har boet i Tyskland i godt et år, som hun har, og ikke har arbejdet siden hjemkomsten, jamen så kan hun alene modtage starthjælp. Sådan er reglerne, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Kl. 15:01

Men hvis vi tager en tysk statsborger, der flytter til Danmark uden at have arbejde, og som søger om kontanthjælp på grund af sygdom, vil vedkommende jo heller ikke kunne få kontanthjælp. Man bliver jo nødt til at sammenligne to ens situationer og ikke to forskellige situationer.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:02

Line Barfod (EL):

Jeg prøver at sammenligne to ens situationer. Jeg har ikke sagt et ord om, at den danske statsborger, der flytter til Danmark, ikke kan have haft kort tids arbejde. Det er sådan set underordnet i forhold til reglerne for danskere. Men hvis en tysk borger flytter til Danmark, har 3 måneders arbejde og derefter går op og søger kontant-

hjælp, kan ministeren så bekræfte, at så vil den tyske borger have ret til fuld kontanthjælp og ikke kun starthjælp, som hvis vedkommende havde været en dansk borger?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hvis man opfylder reglerne for at få kontanthjælp, får man naturligvis kontanthjælp.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:03

Line Barfod (EL):

Det har så taget mange, mange spørgsmål at få ministeren til at indrømme, at reglerne er, som de står i loven. Det var jo vældig smart af ministeren ikke at ville svare på spørgsmålene tidligere. Nu spørger jeg så igen: Mener ministeren, det er rimeligt, at der er den forskelsbehandling, der gør, at en tysk borger har ret til fuld kontanthjælp efter 3 måneders arbejde i Danmark, mens en dansk borger ikke har? Eller vil ministeren faktisk gå ind og ændre på reglerne, så man ikke har den forskelsbehandling mellem EU-borgere og borgere fra andre lande, herunder fra Danmark.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der sker ikke forskelsbehandling, og derfor bliver der heller ikke ændret på reglerne.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det er planen, at vi nu skal i gang med den hasteforespørgsel, der er anmeldt. Den er anmeldt til statsministeren, men han er ikke til stede i øjeblikket, så derfor vil jeg udsætte mødet og sige, at mødet genoptages i dag kl. 15.15.

Mødet er udsat. (Kl. 15:04).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Forespørgsel nr. F 51:

Forespørgsel til statsministeren:

Hvad agter statsministeren med baggrund i den stærke kritik, som samtlige Folketingets partier har udtalt angående skatteministerens grundlovsbrud, at foretage sig for at sikre, at regeringen og dens ministre fremover overholder grundloven?

Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 15.05.2009. Fremme 19.05.2009.

Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 26. maj 2009).

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget.

Hr. Carsten Hansen for begrundelse for forespørgslen.

Kl. 15:15

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Carsten Hansen (S):

Det sejler i parlamentet i øjeblikket, som min tidligere kollega Jens Risgaard Knudsen ville have sagt. Det er anden gang i løbet af dagen i dag, at en af ministrene ikke kan være her til tiden, der er åbenbart vigtigere ting at foretage sig end at være i parlamentet. Men nu kom vi så endelig i gang med forespørgslen, og jeg vil godt takke for, at vi så kunne få forespørgslen.

Men det er jo på en ganske alvorlig baggrund, vi har indkaldt statsministeren til en hasteforespørgsel. Det er på baggrund af et erkendt og konstateret brud på grundloven af skatteministeren.

Det er første gang i min tid som folketingsmedlem, at vi her står med en regering, der har brudt grundloven, og at der ikke hersker nogen som helst tvivl om det. Hr. Kristian Jensen ...

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:16

(Ordfører for forespørgerne)

Carsten Hansen (S):

Undskyld. Ja, skatteministeren har erkendt det i Udvalget for Forretningsordenen i Folketinget, og der er vedtaget en beretning, som alle partier har tilsluttet sig, og alle partier har konstateret, at skatteministeren har brudt grundloven ved at

håndhæve bestemmelserne i L 154, inden lovforslaget var vedtaget, stadfæstet og kundgjort. Så her er der altså tale om et klokkeklart og eklatant brud på grundloven.

Sagen viser også, at på trods af at Justitsministeriet og justitsministeren overvåger og melder tilbage til en minister, lykkes det alligevel at bryde grundloven. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at vi, der har stillet forespørgslen, er dybt bekymret for, at dette også kan ske i fremtiden. Derfor har vi selvfølgelig bedt statsministeren om at redegøre for, hvad han vil gøre med baggrund i dette alvorlige grundlovsbrud for at sikre sig, at regeringen og dens ministre overholder grundloven.

Så ser vi jo, at skatteministeren har meldt sig ind i en lidet flatterende række af Venstrekronprinser, der har gjort sig skyldig i brud på etik, moral eller – som nu – direkte grundloven. Her tænker jeg på den tidligere kronprins, hr. Anders Fogh Rasmussen, der på grund af kreativ bogføring måtte trække sig som skatteminister i 1992, den daværende finansminister, Lars Løkke Rasmussen, der ikke kunne finde ud af, hvad Venstre skulle betale, og hvad staten skulle betale, og nu tilslutter skatteministeren sig den række af kronprinser med et eklatant og groft brud på grundloven som kronen på værket.

Så det er altså en alvorlig sag, vi har med at gøre, hvor jeg synes at regeringen udviser magtarrogance og på alle måder betragter alt andet som ligegyldigt, når bare man har et fasttømret flertal med Dansk Folkeparti.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Carsten Hansen. Statsministeren.

Kl. 15:18

Besvarelse

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg har set frem til den her forespørgsel, som jo er vigtig og principiel. Jeg håber også, at vi kan få en god og saglig debat. Jeg synes, at tonen, der bliver lagt ud med, er meget, meget underlig, når man starter med at få at vide, at alting sejler, og at man ikke kan komme til tiden.

Jeg vil da sådan set bare gøre opmærksom på, at vi indtil for få minutter siden har haft officielt statsbesøg fra udlandet, som ikke gjorde det muligt for mig at være her i salen til at håndtere en hasteforespørgsel på det tidspunkt, som det almindeligvis er tilfældet, nemlig kl. 13.00. I et